

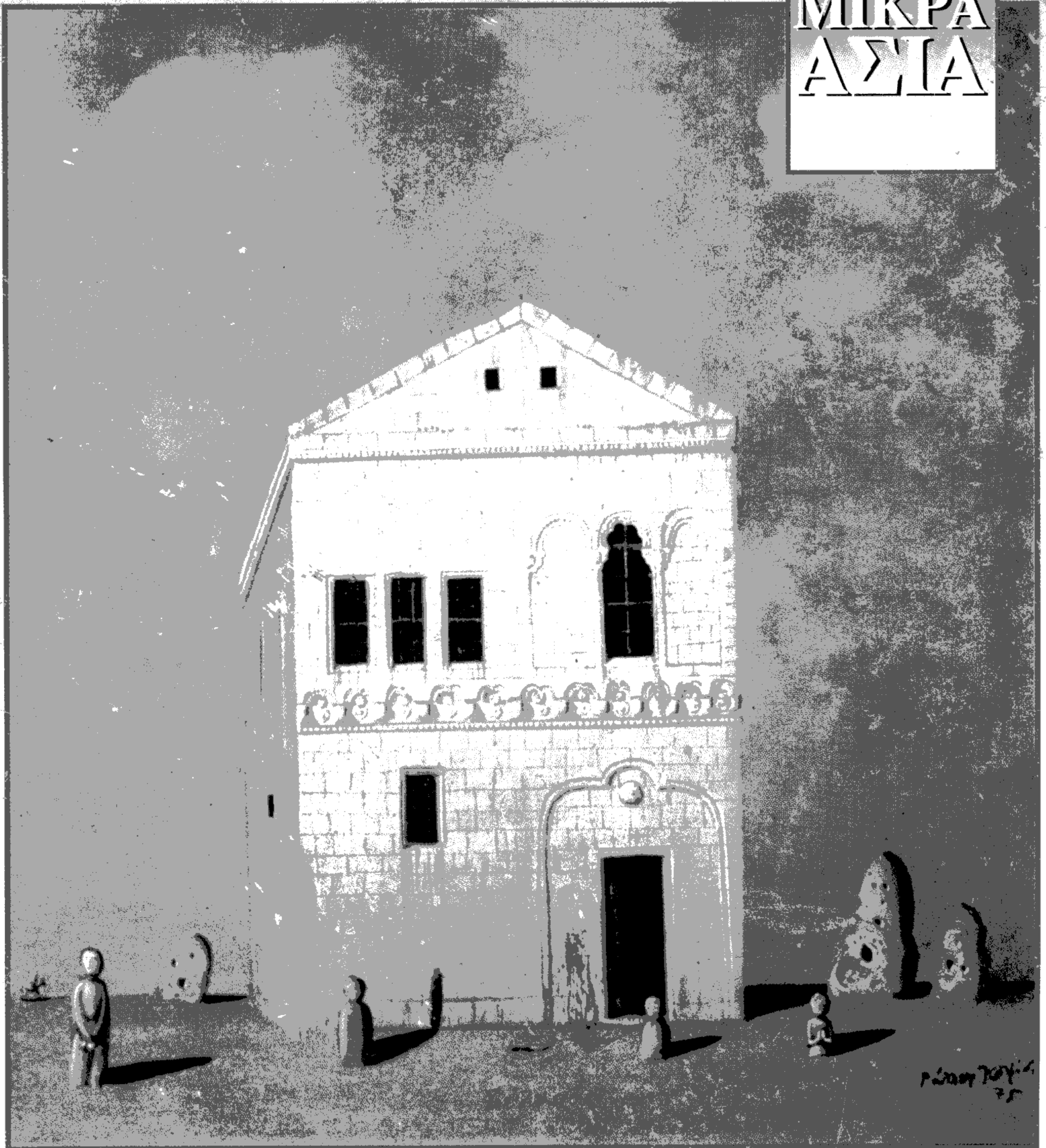
ΝΤΕΦΙ

18

1500 ΔΡΧ.

περιοδικό για το τραγούδι κι όλα τ'άλλα

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΜΙΚΡΑ
ΑΣΙΑ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ

Στο δρόμο του Μάρκου

Ενορχήστρωση: Στέλιος Βαμβακάρης
Διεύθυνση ορχήστρας: Ευαγγελία Μαργαρίνη Μουσική επιμέλεια: Γιάννης Δέδες
Στέλιος Βαμβακάρης: μπουζούκι, τζουρά, μπαγλαμά Σπύρος Λιόσης: μπουζούκι
Δημήτρης Παπαδόπουλος: μπουζούκι Ευαγγελία Μαργαρίνη: πιάνο, ακορντεόν
Γιάννης Δέδες: κιθάρα, ποτίρι με κομπολόι Τάκης Φραγκούς: μπαγλαμά

ΝΤΕΦΙ

Μικρές εστίες

Γραφείο Έκδοσης
Σόλωνος 85 - Αθήνα 106.79
τηλ.: 3629 569
Φαξ: 3641 334

Εκδότης
Σωτήρης Νικολακόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Στέλιος Ελληναδάς
Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν

Μάρκος Δραγούμης
Λεωνίδας Εμπειρίκος
Ιωάννα Κλειάσιου
Γιώργος Κοντογιάννης
Θωμάς Κοροβίνης
Παναγιώτης Κουνιάδης
Ράλλη Κοψίδη
Νίκος Μπαζιάνας
Ακης Πάνου
Δημήτρης Χατζόπουλος
Ιδιοκτησία
Χ.Ελληναδάου και Σια Ε.Ε.
Νομική Σύμβουλος
Βάσω Διαμαντοπούλου
Καλλιτεχνικός Σχεδιασμός

Δημήτρης Αρβανίτης
Γραμματεία
Λένα Βαλμά
Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Ιωάννα Κλειάσιου
Φωτογραφίες
Αρχείο Ντέφι
Στούντιο Προβολή
Θεσσαλονίκη
Νίκος Θεοδωράκης
Rock 100

Π. Μελά 15 & Τσιμισκή
τηλ.: 265708
Σελιδοποίηση-μοντάζ
Βιβλιοσυνεργατική
Φειδίου 18
Εκτύπωση
Πέτρος Μπάμπης
Γερανού 24
Βιβλιοδεσία
Κώστας Ρουμελιώτης
Γερανού 24

Τεύχος 18
Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1993
Τιμή δρχ. 1.000

«Σπίτι της Συνασού της Καππαδοκίας»
Ο πίνακας του εξωφύλλου είναι έργο
του Ράλλη Κοψίδη
Η μακέτα του εξωφύλλου είναι του
Δημήτρη Αρβανίτη

Μέσα από το ΝΤΕΦΙ διανύουμε τον δωδέκατο χρόνο μας πολύπλευρης δραστηριότητας. Λίγο πιο μεγάλοι και ίσως λίγο πιο σοφοί, με μεγαλύτερη πείρα και μικρότερη βεβαιότητα, ζώντας συνεχώς μια περιπέτεια, συνεχίζουμε την αποκάλυψη και καταγραφή των στοιχείων του πολιτισμού μας που συμπιέζονται κάτω από "σωρούς σκουπιδιών", που οι κοινωνίες της παρακμής σκοτώνονται να συσσωρεύσουν. Στοιχείων του πολιτισμού που υπάρχουν μέσα στη συλλογική μνήμη, σ' ένα συμφωναίο τραγούδι και στον ήχο του κεμεντζέ, σ' ένα ακρωτηριασμένο άγαλμα και σε μια φρεσκοβαμμένη βαρκούλα, σ' ένα χαμόγελο της ανηψιάς μου και σ' ένα γλυκό της μάνας μου, σε μια στροφή του ζειμπέκικου και σ' ένα ταξίμι του Τσιτσάνη, σε μια παπαρούνα του Κοψίδη και σε μια ομοιοκαταληξία του Παλαμά, σε ένα κέρασμα...

Αυτοί που ασκούν εξουσία, μέσω του κράτους, του τύπου ή των οικονομικών κέντρων, προσπαθούν να προσαρμόσουν τον πολιτισμό, την ψυχή του έθνους, στις ανάγκες τους, στα συμφέροντά τους. Υποκριτικό το ενδιαφέρον τους, εξαντλείται κραυγαλέα και μονόπλευρα στα εύκολα, τα εμπορικά, τα αναλώσιμα. Τους είδαμε με τη Μακεδονία, το επιβεβαίωσαν στην προεκλογική περίοδο. Ό,τι πουλάει. Τόσοι και τόσοι προεκλογικοί λόγοι, πουθενά μια λέξη ουσιαστική για τον πολιτισμό και την αληθινή παιδεία. Κι άμα τους ρωτήσεις, έχουν έτοιμες βαρύγδουπες απαντήσεις. Κενές περιεχομένου. Καρφάκι δεν τους καίγεται για το περιβάλλον που καταστρέφεται, την Ακρόπολη και τα εγκεφαλικά μας αγγεία που σαπίζουν από τη ρύπανση, τους ποιητές που πεθαίνουν στα ράντζα των νοσοκομείων, τους σαντουριτζήδες που λιγοστεύουν και τα πανηγύρια που γίνονται σκυλάδικα. Όλο το κόλπο τους παίζεται στους προϋπολογισμούς, τα χρηματιστήρια, τις ακροαματικότητες και τις εργολαβίες. Και ο τόπος, η ιστορία, οι πολίτες και ο πολιτισμός κακοποιούνται καθημερινά στο βασίλειο της κακογουστιάς και του ψεύτικου.

Κι εμείς τι κάνουμε; Απλώς προσπαθούμε να υπερασπιστούμε ό,τι είναι άξιο λόγου, μικρό ή μεγάλο, παλιό και νέο. Και για να μην τους μοιάσουμε.

Στ. Ε.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΑ των συνεργατών.....	2-16
ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ: ΑΦΙΕΡΩΜΑ.....	17-80
ΧΡΟΝΙΚΟ 1904-1931.....	18
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ του Στέλιου Ελληναδά.....	19-27
ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΔΟΣΙΕΣ του Κυριάκου Σιμόπουλου.....	28
ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ του Μιχάλη Χαλαραμπίδη.....	30
ΕΣΒΕΣΘΗ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ του Χρύσανθου Τραπεζούντος.....	32
Η ΣΙΩΠΗΛΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ του Τζωρτζ Χόρτον.....	34
ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ του Ανδρέα Μαζαράκη.....	36
Η ΑΝΑΤΟΛΗ της Ελλης Παπαδημητρίου.....	37
ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝΕ ΝΑ ΜΗ ΦΥΓΟΥΝΕ του Φώτη Κόντογλου.....	38
ΙΩΝΙΚΟΝ του Κωνσταντίνου Καβάφη.....	39
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ του Γιώργου Σεφέρη.....	39
ΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (1912-1924) του Α.Α. Πάλλη.....	40
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ του Κωστή Παλαμά.....	41
"ΜΗ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ.. ΤΣ' ΕΧΟΥΝΕ ΓΡΑΨΕΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ.." του Γιώργη Παπαδόπουλου.....	42
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΛΙΩΝ με τους Μ.Δραγούμη, Λ.Εμπειρίκο, Π.Κουνιάδη.....	46
ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ: ΔΙΣΚΟΙ 33 ΣΤΡΟΦΩΝ.....	57
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΣΤΙ ΑΙΕΙ ΠΟΤΕ Η ΙΩΝΙΗ του Γιώργου Παπαδάκη.....	60
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ του Λαίλιου Καρακάσι.....	61
"ΤΑ ΣΙΝΑΦΙΑ ΤΣΗ ΜΟΥΖΙΚΗΣ" του Δημητρίου Αρχιγένη.....	69
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ της Μέλπως Μερλιέ.....	75
ΟΙ ΑΚΡΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ του Samuel Baud-Bovy.....	77
ΑΝΑΤΟΛΗ του Κωστή Παλαμά.....	78
Η ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ του Θωμά Κοροβίνη.....	79
ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.....	80
ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ του Ακη Πάνου.....	81
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΙΦΡΙ - ΣΥΝΝΕΤΕΓΕΗ: ΜΙΑΤΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ.....	84
"ΟΠΩΣ Η ΑΜΑΔΡΥΑΣ" του Ράλλη Κοψίδη.....	90
Ο ΘΕΙΟΣ ΜΟΥ ΝΙΚΟΣ ΣΤΡΟΓΓΥΛΑΚΟΣ του Γιώργου Κοντογιάννη.....	94
ΣΥΝΝΕΤΕΓΕΗ: ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ.....	98
ΛΑΪΚΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΧΤΕΣ - ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΧΑΛΚΙΑ του Νίκου Μπαζιάνα.....	102
Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΣΙΚΗ ΝΕΣΙΜΙ ΤΣΙΜΕΝ του Θωμά Κοροβίνη.....	106
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ της Ιωάννας Κλειάσιου.....	108
ΔΙΣΚΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....	112-120

Από τη μέρα που πήραμε στα χέρια μας το θαυμάσιο άρθρο του κ. Μπαζιάνα για τους εξαιρετικούς δημοτικούς οργανοπαίχτες, χάσαμε και τον Βασίλη Σούκα. Μια άλλη ξεχωριστή φυσιογνωμία, που στήριξε την παραδοσιακή μουσική, κάθισε στο πάγκο για ολόκληρες δεκαετίες δίπλα στους καλύτερους μουσικούς και τραγουδιστές και απολύτως συνειδητά ανοίχτηκε σε νέα πεδία αναζητώντας και δημιουργώντας δρόμους στη σύγχρονη ελληνική μουσική. Ο Βασίλης ο Σούκας, μέλος της τρομερής οικογένειας των Σουκαίων, τα τελευταία χρόνια διδάχτηκε τη βυζαντινή μουσική κι έμαθε να γράφει σ' αυτή τη σπουδαία γλώσσα τις πιο πρόσφατες συνθέσεις του, τις οποίες ηχογραφήσε, παίζοντας όλα τα όργανα, στο δικό του στούντιο στο Μαραθώνα. Ζούσε ήρεμα με την αφοσιωμένη σύντροφό του, την κ. Λίτσα, που τον στήριξε σ' όλη τη δύσκολη περίοδο που έδινε τη μάχη του, αλλά έφυγε με το παράπονο ότι δεν πρόλαβε να υλοποιήσει τόσα σχέδια που είχε στα σκαριά και στο μυαλό του. Στις τελευταίες εμφανίσεις του, στο Μέγαρο Μουσικής και στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, η μαγεία του αγκάλιασε ξανά όλο το ακροατήριο, κι ας φυσούσε το κλαρίνο με ένα πνεύμονα.

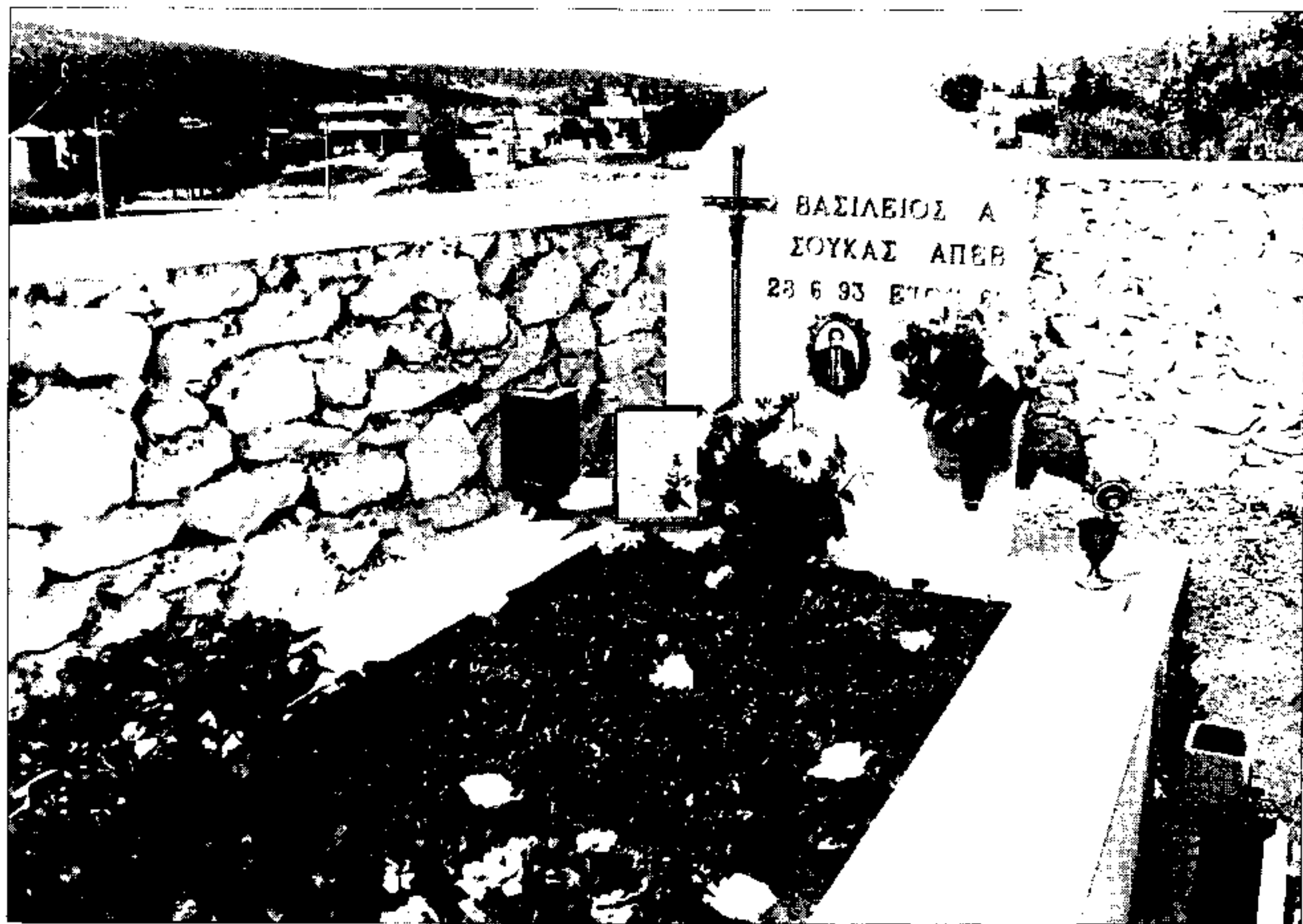
Αραγε η γη αυτή που φιλοξενεί τα σώματα των πιο φωτισμένων ανθρώπων της και τρέφεται απ' αυτά, θα γεννήσει καινούργιες ρίζες ισάξιες;

Βαρύς κάθε φορά ο απολογισμός ζωντανών - νεκρών, ανάμεσα σε δυο εκδόσεις του περιοδικού. Και η αγωνία μεγαλώνει. Πόσο φωτεινοί θα είναι οι φάροι των νέων καιρών;

Γιώργος Ζαμπέτας, Νίκος Γκάτσος, Ανδρέας Σπυρόπουλος, Τάσος Χαλκιάς, Βασίλης Σούκας, Γιάννης Φουσταλιέρης, Κυριάκος Λαζαρίδης, Χρίστος Χαϊρόπουλος, Χρήστος Βακαλόπουλος, Ελλη Παπαδημητρίου...

Ο Σίμων Καράς στην εκδήλωση για την άλωση της Κωνσταντινούπολης.

Σ' αυτή τη γη φιλοξενείται ο αείμνηστος Βασίλης Σούκας.

Επί δυο ολόκληρες ώρες, ο σεβαστός δάσκαλος της ελληνικής μουσικής, διεύθυνε στην αίθουσα του Παρνασσού, στις 28 Μαΐου, το συγκρότημα και τη χορωδία του, στο "εθνικόν μνημόσυνον της αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως", όπως κάθε χρόνο. Τη βραδιά αυτή, η Εκκλησία της Ελλάδας, δια του Αρχιεπισκόπου, τίμησε τον Σίμωνα Καρά για

την ανυπολόγιστης σημασίας προσφορά του στον ελληνικό πολιτισμό. Και ο δάσκαλος, ακούραστος στα 88 του χρόνια, μετά την εκδήλωση, έμεινε άλλη μια ώρα για να χαιρετήσει έναν προς έναν εκατοντάδες ανθρώπους, όχι μόνο δια χειραφίας αλλά και με μια κουβέντα για τον καθένα, με εύστοχα σχόλια, ερωτήσεις και απαντήσεις, ευχές και παραινήσεις. Τι φως!

"Όταν η σκόνη πνίγει το κλαρίνο" Η Αθήνα διαλύει και τα πανηγύρια

Κάθε καλοκαίρι, πολλές φορές ξαφνικά, φεύγουμε απ' την Αθήνα προς την Αιτωλοακαρνανία, εκεί γύρω απ' το Αγρίνιο, μέχρι πάνω στη Βόνιτσα, που γίνονται τα πιο καλά πανηγύρια.

Της Παναγιάς, του Σταυρού, του Σωτήρος... στήνονται τα πάλκα με σανίδια, κουρελούδες, καλώδια, λάμπες και τους καλύτερους μουσικούς σε χιλιάδες καρέκλες καφενείου που μεταφέρονται απ' όλες τις γύρω περιοχές για το διήμερο ή τριήμερο. Οι μουσικές ξεκινάνε γύρω στις 10-11 το βράδυ και ως τις 5-6 το πρωί, καμμιά φορά με το ξημέρωμα, γλεντάνε τους μερακλήδες που δεν λείπουν από τα καλά πανηγύρια και αφήνουν εκεί, στους μουσικούς, κάποια ποσά που τα φυλάνε για τα βράδια αυτά.

Ένας τρόπος διασκέδασης, δεμένος με τον τόπο και τους ανθρώπους του, με τη δική του τάξη και λογική.

Ένας χώρος, που οι λαϊκοδημοτικοί καλλιτέχνες κράτησαν ζωντανό για δεκαετίες, μακριά απ' τα φώτα της δημοσιότητας και του μάρκετινγκ.

Ένας χώρος στον οποίο ασκήθηκαν και

διακρίθηκαν αυτοί οι μεγάλοι δεξιότεχνες του κλαρίνου, του βιολιού και του σαντουριού. Ο Βασιλόπουλος, ο Κόρος, οι Σουκαίοι, οι Χαλκιάδες, οι Λαβιδαίοι και τόσοι και τόσοι δεξιότεχνες.

Ένας χώρος που τώρα απειλείται. Από τους εισβολείς. Τις φήμες της Αθήνας, που δεν έχουν μαγαζί να δουλέψουν το καλοκαίρι στην Αθήνα, αφού τα 8 απ' τα 10 έγιναν χορευτάδικα, χωρίς ταμπέλες και γιγαντοαφίσες.

Οι τραγουδιστές, αντιμετωπίζοντας την κρίση που σε σημαντικό βαθμό οφείλεται στα μεγάλα μεροκάματα

που οι ίδιοι απαιτούν και που τα μαγαζιά τόσο της Αθήνας όσο και της επαρχίας αρνούνται πια να καταβάλουν, εξορμούν προς κάθε κατεύθυνση και προσπαθούν να διεισδύσουν και να καταλάβουν χώρους τους οποίους μέχρι πρόσφατα απέφευγαν ή δεν ήταν δεκτοί.

Αφού έβαλαν πόδι στις ντισκοτέκ, τελευταία, έβαλαν στόχο και τα πανηγύρια που γίνονται σ' όλη την Ελλάδα μέσα στο καλοκαίρι.

Μέχρι τώρα, τα πανηγύρια στηρίζονταν στους καλλιτέχνες του λαϊκοδημοτικού τραγουδιού, μουσικούς και τραγουδιστές, πολλοί απ' τους οποίους

κατάγονται και από τις περιοχές αυτές, έχουν συγγενείς, φίλους, κουμπάρους, σπίτια, στέκια και γνωρίζουν πολύ κόσμο προσωπικά.

Μέχρι πρόσφατα, οι τραγουδιστές των γνωστών αθηναϊκών μαγαζιών και των μεγάλων δισκογραφικών εταιριών χρησιμοποιούσαν το χαρακτηρισμό "πανηγυρτζίδες" υποτιμητικά. Σήμερα, ανταγωνίζονται τους "πανηγυρτζίδες" και προσπαθούν να καθήσουν στις καρέκλες τους.

Τις πόρτες των πανηγυριών τις ανοίγουν μερικοί απ' τους επιχειρηματίες, συνήθως ιδιοκτήτες των τοπικών καφενεύων, που ελπίζουν να επικρατήσουν επί των ανταγωνιστών τους, μιας και σε κάθε πανηγύρι

Στα πανηγύρια αναδείχτηκαν οι μεγάλοι σολίστες σαν τον εκπληκτικό κλαρινίστα Γιάννη Βασιλόπουλο.

τα "μαγαζιά" με πρόγραμμα είναι δυο ή περισσότερα, φέρνοντας ένα όνομα απ' την Αθήνα που είναι γνωστό κι απ' την τηλεόραση.

Φέτος, η εισβολή αυτή πήρε μεγαλύτερες διαστάσεις. Στα πιο μεγάλα πανηγύρια της Δυτικής Στερεάς, στο Αγγελόκαστρο, το Πεντάλοφο, τη Βόνιτσα κι αλλού, σε μερικά πάλκα ανέβηκαν ο Γονίδης, ο Μαργαρίτης, η Βλαχάκη, ακόμα κι η Κωνσταντίνα. Η Ρίτα Σακελλαρίου, ο Αντύπας, ο Βασιλείου και ο Τερλέγκας είναι λίγοι απ' όσους περνάνε τώρα από τα πανηγύρια.

Αυτοί οι "νέοι" αλλάζουν ριζικά το χαρακτήρα, τη λειτουργία και το ύψος των πανηγυριών. Πρώτα-πρώτα, αλλάζει το ρεπερτόριο. Επιβάλλονται τα τραγούδια των νυχτερινών κέντρων και περιορίζονται ή καταργούνται τα δημοτικά και λαϊκοδημοτικά. Στα συγκροτήματα κυριαρχεί το μπουζούκι και ο ηλεκτρικός ρυθμός του ντισκο-λαϊκού.

Στα πανηγύρια, οι μουσικοί και τραγουδιστές είχαν κερδίσει τη φήμη τους και την επιρροή τους μέσα από μια πορεία ανάδειξης και καταξίωσης στα ίδια πάλκα, από τότε που με κοντά παντελονάκια πρωτόπιασαν το όργανο τους. Αντιθέτως, οι νεοφερμένοι έλκουν τη δύναμη τους από τα σουζέ και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Καμμία άμεση σχέση με το περιβάλλον και τους ανθρώπους του. Έρχονται και μπορεί να μην ξαναφανούν ποτέ στο ίδιο μέρος. Φτάνουν μισή ώρα νωρίτερα, κάνουν ένα πρόγραμμα στημένο και χάνονται. Τα "πακέτα" τα έχουν πάρει προκαταβολικά. Και τα πακέτα είναι μεγάλα. Φτάνουν τα 4 εκατομμύρια για ένα βράδυ! Ενώ ένα συγκρότημα λαϊκοδημοτικό, με 4 από τους καλλίτερους σολίστες και τραγουδιστές, δύσκολα ξεπερνάει το εκατομμύριο.

Μια φίρμα από την Αθήνα παίρνει απ' το "μαγαζί" και 3 εκατομμύρια ως αμοιβή, ενώ ο "πρώτος" απ' το λαϊκοδημοτικό συγκρότημα παίρνει από 100 ως 300 χιλιάδες τη βραδιά!

Με τις εξωφρενικές αμοιβές ο επιχειρηματίας ανεβάζει αναγκαστικά τις τιμές και αλλάζει το σύστημα λειτουργίας στο μαγαζί του. Το κουτί της μπίρας χρεώνεται 800-1.000 δραχμές, από 400-500 στο κανονικό πανηγύρι. Ακόμα προωθείται το ουίσκυ και σε μερικά "μαγαζιά" είναι υποχρεωτική μια φιάλη ανά τέσσερα άτομα, στην τιμή των 25.000!!!

Και το αντάλλαγμα; Ένα πρόγραμμα-κονσέρβα, χωρίς ήχος αυτοσχεδιασμού, μικρής διάρκειας και "μαζικό". Ο χώρος μπροστά στο πάλκο γεμίζει από ανθρώπους που συνωστίζονται αδιακρίτως, όπως στις ντισκοτέκ και τα μπουζουκομάγαζα.

Οι παραγγελίες για χορό καταργούνται, οι παρέες διαλύονται και οι μερακλήδες είναι πια εκτός τόπου.

Το πρόγραμμα της φίρμας αρχίζει στη μία και τελειώνει στις 2 ή αρχίζει στις 3 και τελειώνει στις 4.

Η τροπή αυτή ξάφνιασε πολλούς τακτικούς θαμώνες των πανηγυριών που περιμένουν κάθε χρόνο τις γιορτές του Σωτήρος, της Παναγίας ή του Σταυρού για να πάνε με τους φίλους τους ή τις οικογένειες τους, να πιάνουν ένα τραπέζι, να πάρουν το χαρτάκι με τον αριθμό κι όταν έρθει η σειρά τους στις 12 ή τις 6 το πρωί, να χορέψουν δυο-τρία τσάμικα ή καλαματιανά, να κεράσουν και να κεραστούν κασόνια με μπίρες και να ρίξουν μερικά χιλιάρικα στους μουσικούς που εκτελούν πρόθυμα και σταθήματα του πρώτου χορευτή τις παραγγελίες τους.

Βέβαια, οι αντιδράσεις όπως και οι παρενέργειες αυτής της νέας κατάστασης είναι πολλές και ακόμα δεν

μπορεί κανείς να αντιληφθεί πώς ακριβώς θα εξελιχθεί.

Πολλοί ντόπιοι αρνήθηκαν να υποκύψουν στις νέες τιμές ή να αποδεχτούν τα νέα προγράμματα. Αρκετές τέτοιες "συναυλίες" (όπως τις αποκαλούν οι εμπνευστές τους) κατέληξαν σε φιάσκο. Αλλού 300 άτομα, αλλού 800, αντί για 2 και 3 χιλιάδες, με συνέπεια ορισμένοι μαγαζάτορες αντί να τα κοιμήσουν, χρειάστηκε να σκοτώσουν μερικά από τα κτήματα τους για να ξοφλήσουν την κάβα ή για να παντρέψουν το κορίτσι τους.

Όμως η ζημιά στα πανηγύρια είναι ακόμα πιο μεγάλη. Γιατί μια μερίδα κόσμου που της πάει πιο πολύ το σκυλάδικο, προσαρμόζεται. Μια άλλη μερίδα θα προσαρμοστεί γιατί δεν θα έχει εκλογή και μια τρίτη μερίδα θα προσπαθήσει να επιβάλλει στο πανηγύρι ορισμένες από τις νέες "συνθήκες", όπως τον ομαδικό χορό που γεμίζει ο χώρος μπροστά στο πάλκο με δεκάδες ανθρώπους και τη σκόνη πνίγει το κλαρίνο. Και βέβαια, μια παλιά σχέση κλωνίζεται, ο τόπος χάνει τη μουσική και το ρυθμό του, τα χρυσά κλαρίνα και οι καθάριες φωνές εκτοπίζονται από το φυσικό τους περιβάλλον και οι μερακλήδες παραγκωνίζονται από την απληστία και την αρπαχτικότητα των ισοπεδωμένων και ισοπεδωτικών εισβολέων.

Σε λίγο πολλοί από τους μουσικούς των πανηγυριών δεν θα βρίσκουν δουλειά και οι νεότεροι θα προσαρμοστούν αναγκαστικά στη νέα κατάσταση για να επιβιώσουν.

Έτσι θα τελειώσει κι ο αυτοσχεδιασμός, θα εγκαταλειφθεί το τοπικό ρεπερτόριο κι η καινούργια φουρνιά των μουσικών θα μαραζώνει όπως μαραζώνουν οι μουσικοί στα μαγαζιά της παραλίας.

Όσο για το τσάμικο... θα διασώζεται από τους ερασιτεχνικούς ομίλους.

Στην υπηρεσία του πολιτισμού ή μεγάλωσαν οι τσέπες;

Ανέκαθεν οι συναυλίες εθεωρούντο ένα μέσο για να φτάσει ο καλλιτέχνης που δεν δουλεύει σε νυχτερινά κέντρα, με ένα από λίγο ως πολύ διαφορετικό ρεπερτόριο, στο κοινό που αγοράζει τους δίσκους του, ακούει τα τραγούδια του από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση και δεν έχει την ευκαιρία μιας άμεσης επαφής ανά πάσα στιγμή. Επίσης υποστηρίχτηκε με ιδιαίτερη έμφαση ότι αποτελεί μια πράξη αποδοκιμασίας της νυχτερινής διασκέδασης με τις υψηλές τιμές που επιβάλλουν οι επιχειρηματίες στον κόσμο, το αντιαισθητικό και άβολο περιβάλλον των μαγαζιών κτλ. κτλ.. Βέβαια, αυτά όλα μόνο εν μέρει ευσταθούν, γιατί χειρότερος χώρος για να κάνεις μια συναυλία από ένα επαρχιακό γήπεδο δεν υπάρχει.

Παρ' όλα αυτά, οι συναυλίες έφεραν αμέτρητα συγκροτήματα στην επαρχία και έδωσαν τη δυνατότητα σε πολλούς καλλιτέχνες που εργάζονται με διαφορετικό τρόπο να στηρίξουν τη δουλειά τους.

Όμως, με δεδομένη την επιθυμία των καλλιτεχνών να παίρνουν όσα περισσότερα χρήματα μπορούν από την κάθε δουλειά, ο όλο και μεγαλύτερος ρόλος του Δημοσίου στη διοργάνωση και παρουσίαση των συναυλιών, ενίσχυσε αυτή την τάση αφού τα ποσά που πληρώνει ένας Δήμος ή ένα Υπουργείο δεν εξαρτιούνται από το τι θα εισπραχθεί στην είσοδο ούτε βγαίνουν από την τσέπη αυτού που υπογράφει για να δοθούν τα λεφτά. Έτσι, επειδή οι αμοιβές καθορίζονται με μεγάλη δόση αυθαιρεσίας από τους καλλιτέχνες, είναι πια καθεστώς οι ει-

σπράξεις της συντριπτικής πλειοψηφίας των συναυλιών που οργανώνονται από τους διάφορους φορείς να μην καλύπτουν παρά ένα μικρό μέρος των εξόδων τους. Βέβαια, σ' αυτό οι καλλιτέχνες αντιπαραθέτουν τα δικά τους επιχειρήματα, υποστηρίζοντας - μεταξύ άλλων - ότι οι φορείς του Δημοσίου και κυρίως οι Δήμοι κάνουν πολιτική, από την οποία επωφελούνται οι πολίτες και οι ίδιες οι αρχές. Λένε επίσης ότι ένας καλλιτέχνης εκ των πραγμάτων θα κάνει ένα περιορισμένο αριθμό εμφανίσεων, από τις οποίες πρέπει να καλύψει όλες τις ανάγκες του. Επιχειρήματα που ασφαλώς έχουν βάση.

Από την άλλη μεριά, αναρωτιέται κανείς αν - για το καλό του πολιτισμού και των πολιτών - είναι αυτός ο καλύτερος τρόπος για να ξοδέψει ένας φορέας τα κονδύλια του, αφού ένας καλλιτέχνης δημοφιλής περιορίζοντας (και όχι πάντα) τις οικονομικές προσ-

δοκίες του μπορεί να κινηθεί ανεξάρτητα από τους φορείς, ιδιωτικά, επιτρέποντας έτσι στους φορείς να κάνουν πραγματικά πολιτιστική πολιτική επενδύοντας τα κονδύλια τους σε καλλιτέχνες και καλλιτεχνικές δραστηριότητες που δεν έχουν άλλο τρόπο να στηριχτούν, όπως είναι οι νέοι δημιουργοί και ερμηνευτές, τα δημοτικά συγκροτήματα, οι πειραματικές ομάδες, οι μεγάλες ορχήστρες και κυρίως σε έργα υποδομής (ανοιχτοί και κλειστοί χώροι κ.ά.). Αντ' αυτού όμως, οι φορείς για λόγους ευκολίας και εντυπωσιασμού, καταφεύγουν συνήθως στην εύκολη λύση των γνωστών καλλιτεχνών έστω και με ασύμφορους όρους. Έστω κι αν κατέβαλαν ποσά που κυμαίνονταν από 2 έως 7 εκατομμύρια ανά συναυλία! Τελευταία, ορισμένοι τραγουδιστές που έχουν απήχηση στον κόσμο, για να αυξήσουν περισσότερο τα έσοδα τους, πήραν την πρωτοβουλία για συμφω-

Εάν στο Υπουργείο Πολιτισμού βολευτούν με έργα βιτρίνας και μεγαλοστομίες και δεν επεξεργαστούν μια πολιτική που θα στηρίζει τις τρομερές εθνικές δυνάμεις που συμπιέζονται και ασφυκτιούν, η "τρύπα" θα συνεχίσει να μεγαλώνει, να μεγαλώνει... Καλή επανεκκίνηση, Μελίνα.

νίες με ποσοστά, πράγμα το οποίο τουλάχιστον δεν αδυνατίζει τα ταμεία των φορέων. Βεβαίως δεν τους επιτρέπει να έχουν και κάποιο άξιο λόγο κέρδος από πετυχημένες οικονομικά εκδηλώσεις, για να ενισχύσουν άλλες δραστηριότητες.

6 Πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα; Κανένας δεν γνωρίζει. Αυτό που φαίνεται είναι ότι ούτε το Υπουργείο (με οποιαδήποτε κυβέρνηση), ούτε οι περισσότεροι Δήμοι έχουν προβληματιστεί για τη διαμόρφωση μιας πολιτικής που θα ενισχύει τον πολιτισμό και όχι τον Χ τραγουδιστή ή την Ψ τραγουδίστρια που χτίζει πολυτελές σπίτι. Εάν τα μεγάλα μεροκάματα στραγγάλισαν τα κέντρα διασκέδασης, οι μεγάλες αμοιβές των καλλιτεχνών που κάνουν συναυλίες, με τη σύμπραξη των κρατικών φορέων, αλλοιώνουν το χαρακτήρα του θεσμού. Ανεβάζουν τις τιμές των εισιτηρίων περιορίζοντας πολλούς ανθρώπους στα σπίτια τους και καθιστούν το θεσμό είδος πολυτελείας.

Οι δε απερίσκεπτες επιλογές των ιθυνόντων απλώς αναπαράγουν ό,τι είναι βολικό, την ώρα που πιο επιτακτικά από κάθε άλλη εποχή υπάρχει η ανάγκη μιας εθνικής, δημιουργικής πολιτιστικής πολιτικής.

Από τα θέατρα, τα γήπεδα, τα νταμάρια και τα ντουβάρια

Παρ' όλες τις δυσκολίες, έγιναν πολλές συναυλίες που άφησαν καλές εντυπώσεις σ' όσους τις παρακολούθησαν. Ενδεικτικά. Η Αλεξίου, με βαρύ εξοπλισμό σε μηχανήματα ήχου και φωτός, μετέφερε το νέο πρόγραμμα της σε πολλές πόλεις. Ο Παπακωνσταντίνου και ο Παπάζογλου, χωρίς ιδιαίτερη ανανέωση (αν αυτό είναι απαραίτητο) ακολούθησαν τον ετήσιο κύκλο τους. Ειδικά για συναυλίες συνασπίστηκαν η Τσαλιγοπούλου και ο Λιδάκης, ο οποίος μοίρασε τα αυτόγραφα της ζωής του. Επιτέλους, στηριγμένοι στα πόδια τους, και οι Κατσιμιχαίοι. Η Γλυκερία με το Ζουγανέλη και ο Χρήστος Κυριαζής πήρε σβάρνα τις επαγγελματικές ντίσκο. Ο Σαββόπουλος φέτος δεν χρηματοδοτήθηκε από το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας, αλλά από τον Sky, αντίπαλο του κυβερνητικού στρατοπέδου, για μια σειρά παραστάσεων στα Βαλκάνια, χωρίς εισιτήριο. Πήγε πολύ καλά στο Βελιγράδι, αλλά στη Σόφια και το Βουκουρέστι η ιδέα κόλλησε στην

εφαρμογή. Ο Θεοδωράκης συνέχισε την αυτοπροβολή του με την ορχήστρα της ΕΡΤ, έναντι των συνηθισμένων υψηλών αμοιβών. Ο Μαρκόπουλος από κοντά, καταϊδρωμένος.

Τα φεστιβάλ του Βύρωνα και της Πετρούπολης στα θέατρα των Βράχων, του Πειραιά στο Βεάκειο, του Δήμου Συκεών στο ωραίο θέατρο τους στη Θεσσαλονίκη και πολλών άλλων Δήμων πανελλαδικά πραγματοποιήθηκαν με καλές εκδηλώσεις, αλλά χωρίς πολλές καινοτομίες. Ίσως κάποια στιγμή να σκεφτούν οι αρμόδιοι ότι δεν αποτελεί δα και καμμιιά σπουδαία προσφορά να καλούν κάθε χρόνο τους ίδιους και τους ίδιους. Επίσης είναι πολύ ανεύθυνο να στήνονται φεστιβάλ με πληθώρα εκδηλώσεων όταν δεν υπάρχουν χρήματα για να ανταποκριθούν οι Δήμοι στις υποχρεώσεις που δημιουργούν, με αποτέλεσμα να ταλαιπωρούνται οργανωτές, καλλιτέχνες και λοιποί συντελεστές επειδή ο κύριος δήμαρχος θέλει να πουλήσει μούρη, με ξένα κόλυβα.

Στο θέατρο Λυκαβηττού, πολλές συναυλίες, Ελλήνων και ξένων, πήγαν καλά. Μόνο που όσο περνάει ο καιρός, αν δεν υπάρξουν σημαντικοί δίσκοι και πραγματικά μεγάλες επιτυχίες, για να πάει καλά από προσέ-

Ο Τάσος Φαλγρέας με τη βοήθεια του δημάρχου Μαρκοπούλου Νίκου Κατσίκη, και ο Περικλής Νεάρχου, η Μαρία Φασουλάκη και ο Νίκος Οικονόμου με την υποστήριξη του δημάρχου Πειραιά Στέλιου Λογοθέτη, οργάνωσαν δυο

Τιμώμενο πρόσωπο της συναυλίας που οργάνωσαν το "ντέφι" και ο Δήμος Πετρούπολης, ήταν ο Σπύρος Καλφόπουλος. Μαζί του πίσω από τη σκηνή του Θεάτρου Πέτρας, η Καίτη Γκρέυ, ο Μιχάλης Γενίτσαρης, ο Τάκης Μπίνης, ο Γιάννης Παλαιολόγου, ο Γιάννης Κωνσταντίνου, ο αντιδήμαρχος Βασίλης Μπουρνάς και ο δήμαρχος Νίκος Παξιμαδάς, που χόρευε κι ένα ζεϊμπέκικο, με τον εγγονό του. Συμμετείχε επίσης ο Στέλιος Βαμβακάρης.

λευση μια συναυλία, εκτός από ένα αξιόλογο καλλιτέχνη, χρειάζεται όλο και μεγαλύτερη διαφημιστική στήριξη. Από τον Τίτο Πουέντε που, αν και πιο γερασμένος αυτή τη φορά, σάρωσε με τη βοήθεια του ραδιοσταθμού

"Κλικ", ως την Αλεξίου και το Νταλάρα που γέμισαν το θέατρο με τη σύμπραξη χορηγών, ραδιοφωνικών σταθμών και τηλεοπτικών σποτ. Και να σκεφτεί κανείς ότι κάποτε εγερσιμοποιούνται τέτοια μεγάλα μέσα μόνο

για να γεμίσει ένα ολόκληρο Ολυμπιακό Στάδιο, 75.000 θέσεων. Και σήμερα είναι αναγκαία για να γεμίσει ένα θέατρο μόλις 4.000 θέσεων.

Το 1ο φεστιβάλ μπύρας που έγινε στο γήπεδο του Γαλατσίου ατύχησε

συναυλίες προς τιμήν του Γιώργου Μητσάκη. Πήραν μέρος οι Μητσιας, Παπαδοπούλου, Λαμπράκη, Μπογδάνος και οι Γκρέυ, Μπίνης, Βογιατζής, Γλυκερία, Σαρφής, Μαραγκόζης, Αθηναϊκή, Κοντογιάννης, Σμοκοβίτης κ. ά.

οργανωτικά. Πρώτον γιατί δεν συμμετείχε καμμία από τις μεγάλες εταιρίες που παράγουν μπίρες και δεύτερον γιατί και η καλλιτεχνική συμμετοχή ήταν φτωχή κι αδιάφορη. Μια καλή ιδέα χαμένη.

Αντιθέτως, μια ξαφνική συναυλία στο γήπεδο της Λεωφόρου με το Βασίλη Καρά, την Καίτη Γαρμπή και το Ζαφείρη Μελά μάζεψε 12-15 χιλιάδες νέους που έδειξαν να ενθουσιάστηκαν περισσότερο με την παρουσία της Γαρμπή. Με καλύτερη προβολή και σωστότερη οργάνωση (οι φτωχές αφίσες δεν ανέφεραν ούτε πού προπωλούνται τα εισιτήρια), θα έσπαγαν πόρτες. Αντιθέτως, στον ίδιο χώρο, η συναυλία Μιχάλη Ρακιντζή - Ιαν Γκίλαν, με καλή προβολή, κατεδαφίστηκε αύτανδρη! Της έλειψε ίσως το λούστρο, αφού για άλλη μια φορά αποδείχτηκε ότι οι κοσμικές παρουσίες εκτινάσσουν τις πωλήσεις εισιτηρίων στα ύψη. Με τις αυτοκράτειρες (έστω και πρώην) ή τις σταρ από τις σαπουνόπερες για συμπάρσταση, γεμίζεις όχι μόνο το Ηρώδειο αλλά και τη Σκάλα του Ωρωπού!!!

Πόσο άδικο για τον καλλιτέχνη όταν η επιτυχία εξαρτάται από ή σχετίζεται με φούσκες.

Και να σκεφτεί κανείς - παρεμπιπτόντως - ότι το Ηρώδειο και η Επίδαυρος δεν δόθηκαν ποτέ σε κανέναν από τους Μεγάλους - Μεγάλους Καλλιτέχνες του ελληνικού λαού! Φαίνεται ότι για τα υπουργεία τους, ο Τσιτσάνης είναι κατώτερος του Θεοδωράκη, του Μαρκόπουλου, της Καραϊνδρού, της Μούσχουρη, της Σίρλεϋ Μπάσσυ, του Γιάννη, αλλά και της Καλλιόπης!!

ΟΥΟΥΟΥΟΥΟΥ...
ΡΕΕΕΕΕ!!!...

που θάλεγε
κι ο αείμνηστος
Ζαμπέτας.

Το βαπόρι απ' τη ... Ρωσία ή η νύχτα των μαγαζιών

Θα μπορούσε πριν από λίγα χρόνια να φανταστεί κανείς ότι ο Κοσμάς Καλογράνης, ένας από τους πιο παλιούς και συντηρητικούς επιχειρηματίες της νυχτερινής διασκέδασης, θα δεχόταν τη μετατροπή της "Φαντασίας", του μαγαζιού που αποτελούσε για πολλά χρόνια το ανώτερο σκαλοπάτι της καθιέρωσης για κάθε πετυχημένο τραγουδιστή, σε ντίσκο; Συνέβη κι αυτό. Χαρακτηριστικότερο δείγμα των αλλαγών που γίνονται στη νύχτα. Το καλοκαίρι που πέρασε, εκτός από τη "Φαντασία" που έγινε "Αμαζών", και πολλά άλλα μαγαζιά έκαναν μετατροπές καταργώντας τις φίρμες και τις φωτεινές επιγραφές με τα ονόματα. Το "Λίντο" έγινε "Σόδομα", το "Τούνελ" "Αβυσσος", η μισή "Νεράιδα" "Μπούζιος" και η άλλη μισή "Λοφτ", τα "Αστέρια" "Μερσέντες", οι "Αμπάρες" "Σοκ", το "Στορκ" "Μπουμ", το "Ροδόλφο" "Πάρανταιζ", το "Πλαϊήμποϋ" ήταν ήδη "Βιο Βιο", ακόμα και το "Ένατον" της Εθνικής οδού έγινε "Βαβυλών"!

Στην αρχή της δεκαετίας του '80, συνέβησαν δυο πράγματα. Εμφανίστηκαν πολλά καινούργια ονόματα στο τραγούδι που ανανέωσαν τα πάλκα (Κοντολάζος, Μαργαρίτης, Πανταζής, Γλυκερία, Βελής, Τα παιδιά από την Πάτρα κ.ά.) και εξαπλώθηκε πολύ το φαινόμενο των χορών. Αυτοί οι παράγοντες που τόνωσαν τα μαγαζιά, προκάλεσαν και τον πολλαπλασιασμό των κέντρων διασκέδασης. Χτίστηκαν μερικά ("Διογένης", "Σώου σέντερ", "Τούνελ", "Ποσειδώνιο") και άλλα εισχώρησαν σε αίθουσες κινηματογράφων που έκλειναν

("Γωγώ", "Ρίντα", "Αμλετ", "Αχιλλεύς" κ.ά.).

Όμως, τα πολλά μαγαζιά προκάλεσαν την εκτίναξη στα ύψη των αμοιβών των τραγουδιστών, γιατί στην προσπάθεια τους οι επιχειρηματίες να φτιάξουν πρόγραμμα δημιουργήσαν μια κατάσταση πλειστηριασμού, προσφέροντας όλο και περισσότερα για να εξασφαλίσουν τον τραγουδιστή της αρεσκείας τους, γεγονός που οι ίδιοι τραγουδιστές δεν άφησαν ανεκμετάλλευτο μεγαλώνοντας τις απαιτήσεις τους στο έπακρο.

Σιγά-σιγά τα μεροκάματα άρχισαν να διαμορφώνονται μόνο βάσει του ανταγωνισμού των καταστηματάρχων στην εναγώνια προσπάθεια τους να κλείσουν κάποια ονόματα και όχι βάσει της πραγματικής δύναμης και απήχησης των τραγουδιστών στους πελάτες των μαγαζιών. Έτσι έφτασαν στο σημείο να παίρνουν μεγάλες αμοιβές οι τραγουδιστές, έως και ένα εκατομμύριο, χωρίς να μπορούν να προσελκύσουν την ανάλογη πελατεία στα μαγαζιά.

Η περίεργη αυτή κατάσταση συντηρήθηκε από το εξτρά εισόδημα των μαγαζιών που προερχόταν από τους χορούς και τις συνεστιάσεις. Όμως μετά τα πρώτα χρόνια και οι χοροί έπεσαν σε αριθμό, μοιράστηκαν σε πολύ περισσότερα μαγαζιά και εμφανίσαν σοβαρή μείωση της πληρότητας τους. Ταυτόχρονα είχαν και μια άλλη σοβαρή παρενέργεια. Απώθησαν την κανονική, τη λεγόμενη ελεύθερη, πελατεία από πολλά μαγαζιά.

Έτσι, όταν η οικονομική κρίση έκανε την εμφάνισή της στα τέλη της δεκαετίας, βρήκε τα μαγαζιά με πανάκριβα προγράμματα, τους τραγουδιστές χωρίς σουζέ ή σουζέ που ξεθυμαίνουν γρήγορα, την πελατεία δυσαρστημένη από τους χορούς, τη σχετική ακρίβεια των τιμών και την έλλειψη

νέων δυνατών βεντετών. Αποτέλεσμα: όλες οι εισπράξεις πήγαιναν στις τσέπες των τραγουδιστών και στη διαφήμιση που οι ίδιοι απαιτούσαν οι επιχειρηματίες είχαν μπει για τα καλά σε χοντρό λούκι. Όταν το καλλιτεχνικό πρόγραμμα σε ένα μεγάλο μαγαζί φτάνει τα δυο εκατομμύρια ημερησίως, ούτε με 400 πελάτες - αριθμό καθόλου ευκαταφρόνητο - δεν βγαίνει η επιχείρηση. Και βέβαια δεν μπορούσαν να ανεβάσουν πάρα πολύ τις τιμές αφού ήδη ο κόσμος δυσανασχετούσε. Και οι σπάταλοι των πιο παλιών εποχών που έκαναν τους μεγάλους λογαριασμούς είχαν πάψει προ πολλού να υπάρχουν.

Σ' αυτή την κατάσταση βρήκε τη νύχτα μια άλλη φουρνιά επιχειρηματιών, που δεν μπλέχτηκε στα μαγαζιά με πολυδάπανο πρόγραμμα, αλλά σε μια νύχτα έστηνε χορευτάδικα προσφέροντας διασκέδαση χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις, προσιτή και ανανεούμενη. Σήμερα εδώ - αύριο εκεί, με ένα όνομα ("Μερσέντες", "Λοφτ" κτλ.) που υποστηριζόταν ποικιλοτρόπως.

Στη συνέχεια και στην προσπάθεια να προσελκυστεί το πιο νεανικό κομμάτι που διασκέδαζε στα μαγαζιά με πρόγραμμα, οι ντισκ-τζόκεϋ έβαλαν στα πικάπ τους λαϊκά και ντισκολαϊκά, μπλέκοντας το τσιφτετέλι με ραπ και νιου αίτζ.

Το επόμενο βήμα ήταν αναμενόμενο. Ορισμένοι επιχειρηματίες σκέφτηκαν να αντιμετωπίσουν τις ντίσκο, κάνοντας ένα νέο συνδυασμό. Μουσική από δίσκους μέχρι κάποια ώρα και στη συνέχεια πρόγραμμα με ορχήστρα

και τραγουδιστές. Χωρίς φίρμες, ταμπέλες και μεγάλα μεροκάματα. Η κατάργηση του περιορισμού στο ωράριο λειτουργίας των νυχτερινών κέντρων ευνοεί τέτοια σχήματα.

Για πρώτη φορά, η ζήτηση για τις φίρμες έπεσε σε τόσο χαμηλά επίπεδα. Ακόμα κι ένα μαγαζί σαν το "Ποσειδώνιο" έκανε μια προσπάθεια στην αρχή του καλοκαιριού να λειτουργήσει με "μικρούς" τραγουδιστές, αλλάζοντας την εσωτερική διαρρύθμιση του.

Μια καινούργια φουρνιά τραγουδιστών με σουζέ (Γονιδής, Βασιλείου, Αυγερινός κ.ά.), έδωσε μόνο μια παράταση ζωής στα μαγαζιά, αφού πέρσι ακόμα και οι δυνατές φίρμες της προηγούμενης χρονιάς (Πανταζής, Αντύπας κ.ά.) δύσκολα τραβούσαν τον κόσμο στα μαγαζιά τους. Κατ' εξαίρεση ο Θεσσαλονικιός Βασίλης Καρράς, κάνοντας οικονομία στις εμφανίσεις του στην Αθήνα, εξακολουθεί να θεωρείται γερό χαρτί στη νύχτα.

Όμως, η επιτυχία ορισμένων μαγαζιών με τη νέα μορφή λειτουργίας που δελέασε τόσους πολλούς επιχειρηματίες και τους ώθησε στο να προσαρμόσουν τα μαγαζιά τους στο νέο ρεύμα, οδήγησε σε μια υπερπροσφορά και οι περισσότερες προσπάθειες απέτυχαν

παταγωδώς. Επίσης, ο οξύς ανταγωνισμός και η επικράτηση επιχειρηματιών χωρίς δικό τους μαγαζί, που περφέρουν ένα όνομα μαζί με την πελατεία τους, έφερε νέες συνθήκες στη νύχτα. Το αθώο ανέβασμα μιας κοπέλας πάνω στο τραπέζι σε στιγμές μεγάλου κεφιού εξελίχθηκε σε προκατ επίδειξη με κορίτσια που πληρώνονται γιαυτή τη δουλειά. Η ορμητική είσοδος όμορφων κοριτσιών από τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ που

ψάχνουν εναγωνίως για δουλειά, τροφοδότησε τα μαγαζιά αυτού του είδους, όπως τροφοδότησε και τα "μπαλέτα". Φυσικά, σε μια εποχή κρίσης και χαλάρωσης και επειδή τα στημένα τα βαριούνται όλοι γρήγορα, το επόμενο στάδιο ήταν το στριπτιζ. Από τον πρώτο καιρό που άφηναν απλώς να φαίνεται το βρακάκι τους, τα κορίτσια από την Αγία

Πετρούπολη μας δείχνουν τώρα και τα απόκρυφα τους, αυθορμητώς, έναντι 50.000 δραχμών ημερησίως. Οι σκανδαλοθηρικές εφημερίδες ταυτίστηκαν με τα κωλάδικα. Και όχι μόνο αυτές, αφού ακόμα και οι "προοδευτικοί" σαχλαμαρίζουν εκεί, κάνοντας μάτι, από κάτω προς τα πάνω!

Για το φετινό χειμώνα επικρατεί αβεβαιότητα και σύγχυση. Όλοι φοβούνται ότι τα πράγματα θα είναι χειρότερα κι από πέρσι. Όσοι δε υπολόγιζαν σε μια καλή χρονιά με πολλούς χορούς, προσγειώθηκαν ανωμάτως με την πρόωγη προκήρυξη των εκλογών. Οι χοροί και οι συνεστιάσεις των κλαδικών και των μεμονωμένων υποψηφίων δεν θα γίνουν.

Τι θα γίνει; Θα δούμε.

“Μέρες Μουσικής, 1922-1992”

Μήνυμα συμπαρατάξης και αντίδοτο στη μιζέρια

Οι “ΜΕΡΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, 1922 - 1992” αποτελούν ένα ανεπανάληπτο ταξίδι στο λαβύρινθο του Ελληνικού τραγουδιού. Ποτέ άλλοτε, το Ελληνικό τραγούδι δεν παρουσιάστηκε τόσο ολοκληρωμένα, με τη σύμπραξη και συμμετοχή τόσο ανθρώπων των τεχνών και των γραμμάτων. Ενεργοποιήθηκαν συνθέτες, μουσικοί, τραγουδιστές, εικαστικοί (8 ζωγράφοι και ένας γλύπτης), σκηνοθέτες, σκηνογράφοι, τεχνικοί, μουσικολόγοι, δημοσιογράφοι, ηχολήπτες, γραφίστες, τυπογράφοι· συνολικά περισσότεροι από 500 άνθρωποι. Πραγματοποιήθηκαν 8 συναυλίες στο Παλλάς, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και με σύμβουλο το Λευτέρη Παπαδόπουλο, στις οποίες παρουσιάστηκαν αιχμές του ελληνικού τραγουδιού, από την αρχή του 20ου αιώνα έως σήμερα. Κατά σειρά, οι συναυλίες περιλάμβαναν:

1. Το τραγούδι στις άκρες του Ελληνισμού (Β. Ηπειρος, Β. και Α. Θράκη, Προποντίδα, Πόντος, Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη, Καππαδοκία, Κύπρος).

Επιμέλεια: Λάμπρος Λιάβας.

2. Δημοτικό τραγούδι (Ηπειρος, Σκύρος, Θεσσαλία, Κυκλάδες, Μακεδονία).

Επιμέλεια: Λάμπρος Λιάβας.

3. Ρεμπέτικο τραγούδι (Μικρά Ασία, Κωνσταντινούπολη, Αμερική, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Αθήνα). Επιμέλεια: Παναγιώτης Κουνάδης.

4. Ελαφρό τραγούδι (Χ. Χαιρόπουλου, Α. Σακελλάριου, Μ. Σουγι-

ούλ, Γ. Μουζάκη, Κ. Κοφινιώτη κ.ά.).

Επιμέλεια: Κώστας Μυλωνάς.

5. Λαϊκό τραγούδι (Β. Τσιτσάνη, Α. Καλδάρη, Μπ. Μπακάλη, Γ. Παπαϊωάννου, Θ. Δερβενιώτη, Κ. Βέρβου, Μ. Χιώτη, Γ. Ζαμπέτα κ.ά.).

Επιμέλεια: Γιώργος Κοντογιάννης.

6. Έντεχνο τραγούδι (Μ. Θεοδωράκη, Μ. Χατζιδάκι, Ν. Γκάτσου, Ο. Ελύτη, Γ. Ρίτσου, Γ. Σπανού, Α. Παπαδόπουλου, Μ. Ελευθερίου, Μ. Λοΐζου, Σ. Κουγιουμτζή, Μ. Πλέσσα κ.ά.).

Επιμέλεια: Λευτέρης Παπαδόπουλος.

7. Σύγχρονο τραγούδι (Ν. Ευδάκη, Μ. Ρασούλη, Γ. Ζήκα, Ν. Παπάζογλου, Μ. Τανάγρη, Ν. Πορτοκαλόγλου, Θ. Γκόνη κ.ά.).

Επιμέλεια: Τάσος Φαληρέας.

8. Σύγχρονο λαϊκό τραγούδι (Τ. Σούκα, Χ. Νικολόπουλου, Ν. Λουκά, Τ. Μουσαφίρη, Α. Παπαδόπουλου, Μ. Τόκα, Α. Χρυσοβέργη, Α. Βαρδή, Α. Σπυρόπουλου κ.ά.).

Επιμέλεια: Στέλιος Ελληνιάδης, Γιώργος Κοντογιάννης.

Για κάθε συναυλία, εκδόθηκε ξεχωριστό πολυσέλιδο έντυπο, με κείμενα, φωτογραφίες και επιλογή δισκογραφίας.

Παράλληλα δημιουργήθηκαν και παρουσιάστηκαν 3 εκθέσεις με:

1. Φωτογραφίες και ντοκουμέντα, “Ρεμπέτικο τραγούδι, 1850 - 1960, χώροι, δημιουργοί, τραγούδια”. Με υλικά από Σμύρνη, Πόλη, Αίγυπτο, Ελλάδα, Ηνωμένες Πολιτείες. Βιογραφικά, δημοσιεύματα, χάρτες, εργογραφίες, καρτ-ποστάλ. Αθούσα Κωστή Παλαμά Πανεπιστήμιο Αθηνών. Αρχείο Ρεμπέτικου τραγουδιού.

2. Εξώφυλλα δίσκων. Με φάκελλα δίσκων 78, 45 και 33 στροφών. Σπίτι της Κύπρου. Από τις συλλογές των Σ. Λυκουρόπουλου, Σ. Ελληνιάδη-Ντέφι, Γ. Κοντογιάννη, Π. Κουνάδη, Γ. Τσάμπρα, Δ. Χατζόπουλου και Γ. Ψαριανού.

Επιμέλεια: Ιωάννα Κλειάσιου και Σωτήρης Λυκουρόπουλος.

3. Αφίσες μουσικής και τραγουδιού, 1960-1990. Με υλικά από συναυλίες και κέντρα διασκέδασης, εκδηλώσεις της τοπικής αυτοδιοίκησης, διαφημιστικά δίσκων κ.ά.. Σπίτι της Κύπρου. Ελληνικό Κέντρο αφίσας, αρχείο Ντέφι και αρχείο Θ. Σπυρόπουλου.

Τρεις διαλέξεις πραγματοποιήθηκαν στο Ίδρυμα Γουλανδρή - Χορν:

1. Το ελληνικό τραγούδι ανάμεσα σε Ανατολή και Δύση, με ομιλητές τους Λ. Λιάβα, Γ. Νοταρά και Γ. Ψαριανό.

2. Τραγούδι και μέσα μαζικής επικοινωνίας, με ομιλητές τους Φ. Απέργη, Γ. Εξαρχο, Γ. Τζανετάκο, Τ. Φαληρέα.

3. Το ελληνικό τραγούδι σήμερα, με ομιλητές τους Σ. Ελληνιάδη, Γ. Κοντογιάννη, Γ. Παπαδάκη, Α. Παπαδόπουλο.

Οι συναυλίες μαγνητοσκοπήθηκαν από την ΕΡΤ (σε σκηνοθεσία Μ. Μούζα) και 9 ωριαία προγράμματα μεταδόθηκαν τρεις φορές (ΕΤ1).

Επίσης οι συναυλίες ηχογραφήθηκαν από το Γιάννη Σμυρναίο. Μια επιλογή από 200 περίπου κομμάτια περιλαμβάνονται σε 9 διπλούς δίσκους, που η έκδοσή τους από τη ΛΥΡΑ για λογαριασμό της Σινασού, θα ολοκληρωθεί μέχρι τα Χριστούγεννα. Κυκλοφόρησε επίσης σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων μια κασετίνα με 9 δίσκους, 8 ζωγραφικά ανάτυπα και ένα έντυπο 130 σελίδων, σε συνεργασία με την "Ελευθεροτυπία".

Οι ζωγράφοι Ρ. Κοψίδης, Α. Κυριτσόπουλος, Γ. Λαζόγκας, Μποστ, Γ. Σταθόπουλος, Τ. Τζήφας, Α. Φασιανός και Ν. Χουλιαράς φιλοτέχνησαν τα έργα που κόσμησαν τις αφίσες των συναυλιών, τα έντυπα, τα εξώφυλλα των δίσκων (μακέτες της Ε. Κασκαρίκα) και αποτέλεσαν μέρος των σκηνικών που σχεδίασε ο σκηνογράφος Αντώνης Χαλκιάς σε συνεργασία με το σκηνοθέτη Χρήστο Βακαλόπουλο. Ο γλύπτης Διονύσης Γερολυμάτος δημιούργησε το γλυπτό το οποίο οι υπεύθυνοι της Σινασού απένειμαν σε πρόσωπα

εν ζωή που διακρίθηκαν ιδιαίτερα για την προσφορά τους στο ελληνικό τραγούδι, όπως ο Σίμων Καράς, ο Γιώργος Μητσάκης, η Δανάη Στρατηγούλου, ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Κώστας Βίβρος, η Κλεονίκη Κουρετί-

νη-Τζοανάκη, ενώ ο Νίκος Γκάτσος και ο Γιώργος Ζαμπέτας έφυγαν από τη ζωή πριν από την απονομή.

Οι "ΜΕΡΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ" είναι ένα γεγονός ξεχωριστής σημασίας, σε μια εποχή φτώχης και ταλαίπωρης.

Το λογότυπο της Σινασού σχεδίαστηκε από τον Ράλλη Κοψίδη.

ΣΙΝΑΣΟΣ

Η "Σινασός" οργάνωσε τις εκδηλώσεις με τη συμβολή του Λευτέρη Παπαδόπουλου, ο οποίος στη φωτογραφία συνομιλεί με το Γεώργιο Μπιθικιώτη και τη Γλυκερία, στην έκθεση, εξωφύλλων δίσκων και αφισών, στο Σπίτι της Κύπρου.

Νέος νόμος για τα πνευματικά δικαιώματα

Ο περιβόητος νόμος για τα πνευματικά δικαιώματα που ψηφίστηκε τελικά με μεγάλη καθυστέρηση από την ελληνική Βουλή, εφαρμόζεται στην πράξη δειλά-δειλά και διστακτικά.

Το πολύ σοβαρό ζήτημα της ίδρυσης και λειτουργίας εισπρακτικών οργανισμών βρίσκεται ακόμα στις συζητήσεις και βολιδοσκοπήσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών. Αυτό τον καιρό συζητείται και η περίπτωση της δημιουργίας ενός υπέρ-οργανισμού που θα εισπράτει τα πάσης φύσεως δικαιώματα για λογαριασμό όλων των επιμέρους φορέων, στους οποίους θα αποδίδονται τα μερίδια που τους αναλογούν και οι οποίοι εν συνεχεία θα τα διανέμουν στους δικαιούχους-μέλη τους.

Κάθονται όμως στο ίδιο τραπέζι οι συνθέτες και οι στιχουργοί της ΕΜΣΕ και της ΑΕΠΙ, οι τραγουδιστές, οι εταιρίες δίσκων, οι μουσικοί, οι ηθοποιοί, οι σκηνοθέτες και οι εταιρίες βίντεο; Την πρόταση αυτή υποστηρίζουν και ορισμένα κόμματα.

Αλλαγές και μεταγραφές στις εταιρίες δίσκων

Μια από τις πρώτες συνέπειες του νέου νόμου, που κατάργησε το ακώτατο όριο των τριών χρόνων που ίσχυε με τις παλιές διατάξεις, είναι η επιστροφή στα συμβόλαια πενταετούς διάρκειας.

Οι μεταγραφές στο χώρο των διανομητικών εταιριών συνεχίζονται, με την BMG να διατηρεί μια πρωτο-

βουλία κινήσεων. Μετά από το Δάντη, την Αλέξια, τον Ανδρέα Μικρούτσικο, τη Σοφία Βόσσου, το Χρήστο Αυγερινό, το Σταμάτη Γονίδη και την Κωνσταντίνα, συμβόλαιο συνεργασίας υπέγραψε και ο Κώστας Χατζής, που ήδη ετοιμάζει ένα ασυνήθιστο δίσκο, με κλασικά κομμάτια (Λιστ, Μπιζέ κ.ά.) και ελληνικό στίχο.

Η WARNER μετά από τους "Άγανους Θύτες" και τον Τζίμη Πανούση, απέκτησε το Δήμο Μούτση και τον Αντώνη Βαρδή, δυο από τους σημαντικότερους τραγουδοποιούς του σύγχρονου ελληνικού τραγουδιού.

Στη MINOS-EMI μεταπήδησε ο Άγγελος Διονυσίου, από τη SONY. Και ακούγεται ότι στην AKTH-SONY θα μετακομίσει ο Λαυρέντης Μαχαιρίτσας από τη MINOS-EMI.

Από τις αλλαγές που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό των εταιριών, η πιο αξιοπρόσεκτη είναι η αποχώρηση του Στέλιου Φωτιάδη από τη WARNER, όπου ήταν διευθυντής παραγωγής, για να ξεκινήσει μια δική του εταιρία δίσκων με την ονομασία EROS. Στην καινούργια εταιρία, που έχει την έδρα της στη Μεσογείων, υπέγραψαν ήδη συμβόλαιο ο Γιώργος Σαρής και η Βίκυ Μοσχολιού, ενώ είναι βεβαία η προσχώρηση της Γλυκερίας αμέσως μετά την κυκλοφορία του επόμενου δίσκου της από τη WARNER. Η τελευταία έχει αναλάβει τη διανομή των δίσκων της νέας εταιρίας, η οποία εκτός από παραγωγές ασχολείται και με το εμπόριο δίσκων εισαγωγής. Παραγωγός στη WARNER ανέλαβε ο Παναγιώτης Κοντοσταυλάκης.

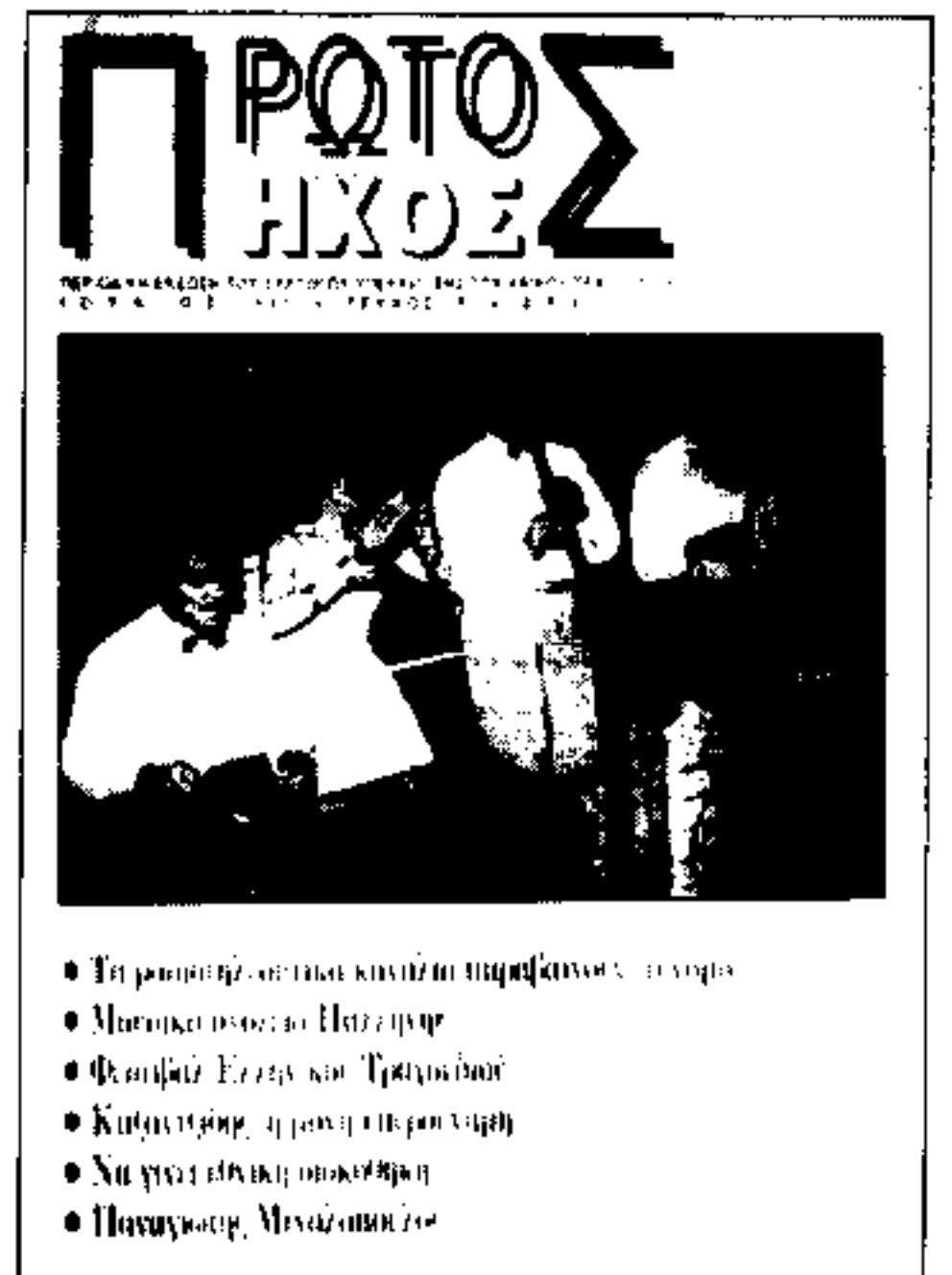
Σε μια άλλη νέα εταιρία, την ARTISTIC, υπεύθυνος παραγωγής ανέλαβε ο γνωστός παραγωγός του 9,84 Κώστας Κωττούλας.

Η BMG συμφώνησε με τη SONY για τη διανομή των δίσκων της, τερ-

ματίζοντας τη συνεργασία της με τη MINOS-EMI.

Από την άλλη, οι δυο τελευταίες ελληνικές από τις λεγόμενες μεγάλες εταιρίες δίσκων, η ΛΥΡΑ και η MBI αποφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους στον τομέα της πώλησης και διανομής των προϊόντων τους, σε μια προσπάθεια να μειώσουν τα έξοδα τους και να αντιμετωπίσουν το σκληρό ανταγωνισμό των πολυεθνικών.

Μια άλλη εταιρία που ξεκίνησε βασικά ως εταιρία χονδρικού εμπορίου και εξελίσσεται και σε εταιρία παραγωγής είναι η FM Records του Νίκου Κούρτη, εγκαταστημένη στο Γαλάτσι με υπεύθυνο στον τομέα των παραγωγών το Σταύρο Μουφλουζέλη, γιο του αείμνηστου ρεμπέτη Γιώργου Μουφλουζέλη.

"Πρώτος Ήχος"

Ο πέμπτος "Πρώτος Ήχος" κυκλοφόρησε βελτιωμένος από κάθε άποψη. Αλλαγές στη σελοδοποίηση και ενδιαφέρουσα θεματολογία. Μουσικό σχολείο Παλλήνης, Καζαντζίδης: η μόνη υπερδύναμη, Είναι ο ζειμπέκικος αρχαίος χορός; Τάσος Χαλκιάς, Να γίνει εθνική δισκοθήκη, Η παράδοση δύναμη ειρήνης και φιλίας των λαών, Π. Μιχαλόπουλος, είναι οι τίτλοι άρθρων που περιλαμβάνονται - μεταξύ άλλων - στην έκδοση αυτή του Συλλόγου υπεράσπισης του λαϊκού τραγουδιού.

(Εικόνα που μας χάρισε ο απόφοιτος της Μεγάλης του Γένους Σχολής, Α. Βαζλαματζής)

Η αυτοϋποτίμηση έχει βαθιές ρίζες στην ελληνική κοινωνία

Έχουμε αγκύλωση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης για τα εθνικά ζητήματα;

Ογδοο θέμα στις ειδήσεις των καναλιών η απόπειρα εμπρησμού της Μεγάλης του Γένους Σχολής, δωδέκατο θέμα η απόπειρα εμπρησμού του Ιωακείμου Παρθεναγωγείου, από πέμπτο έως ανύπαρκτο η περιοδεία του Οικουμενικού Πατριάρχη στις Βαλκανικές χώρες (οπωσδήποτε το θεωρούν γεγονός κατώτερης σημασίας από την επίσκεψη του Πάπα στη Λιθουανία), χαμηλά στην ειδησεογραφία η βεβήλωση του νεκροταφείου του Νεοχωρίου στην Κωνσταντινούπολη. Το ίδιο με τις κινητοποιήσεις στην Κύπρο. Σαν να πρόκειται για το Πακιστάν.

Τα μικρά τα κάνουν μεγάλα και τα μεγάλα μικρά, τα ουσιώδη τα ξεπετάνε με δυο λέξεις και τις φοβερές κοινοτυπίες των πολιτικών τις εμφανίζουν σαν απόσταγμα υψηλού διαλογισμού. Αλλά ο κατ' εξακολούθηση υποβιβασμός της σημασίας των εθνικών ζητημάτων συντελείται πια σε βαθμό κακουργήματος, με εξαίρεση ένα-δυο πολιτικά ζητήματα που "πουλάνε".

“Ντου γιου σπικ ίνγκλις?”

Κρίμα που δεν μπορώ να μαντέψω πού ακριβώς οδηγείται η ζωή μας στη μεγαλούπολη, σκεφτόμουνα καθώς οδηγούσα κάπως βιαστικός για να προλάβω στην τηλεόραση τον αγώνα της Εθνικής μας στη Γερμανία για το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Της μόνης πια ομάδας που παρακο-

λουθώ τους αγώνες, γιατί η μεγαλομανία και η μεγαλοεργολαβία δεν άφησαν τίποτα άλλο όρθιο στο ελληνικό μπάσκετ, που γνώρισε μια τεράστια ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια, ευνοημένο σε μια μεγαλούπολη που έμεινε χωρίς αλάνες για ποδόσφαιρο και τώρα οδηγείται από αρπαχτικά και κοντόφθαλμους σε μια αρρωστημένη κατάσταση που κρύβεται πίσω από μια καλοφωτισμένη διτρίνα. Σε μια εποχή που είχε μπει σε πολύ κα-

λό δρόμο, οι μεγαλοεργολάβοι και οι παράγοντες που κάνουν προσωπικό παιχνίδι, δημιούργησαν μια ένταση του ανταγωνισμού που δεν την είχε καθόλου ανάγκη το ελληνικό μπάσκετ. Οι αντιδράσεις λιγοστές και αδύναμες, αφού λίγο πολύ όλοι έχουν μια σχέση αλληλεξάρτησης. Παράγοντες, παίχτες, δημοσιογράφοι, κράτος.

Ασυδοσία. Και η αδιαφορία για το ήθος και το μέλλον, για το ίδιο το μπάσκετ, σκεπασμένη πίσω από τη φωτεινή διτρίνα των αμερικάνων και των γιουγκοσλάβων άσπων. Και μπροστά από τα ένδοξα και ιστορικά ονόματα των συλλόγων, η Chipita, η Fyrogenis, η Sato και η Nikas. Και τα φράγκα. Σε τέτοια ύψη που ακόμα και οι μεγαλοεργολάβοι δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν. Μόλις έχασε το πρωτάθλημα η υπερομάδα του ΠΑΟΚ, το μαγαζί παρ' ολίγο να κηρύξει διάλυση. Πώς να συγκρατηθεί η ομάδα με ένα δισεκατομμύριο έξοδα ετησίως;

“Έτσι γαμάει ο Πειραιάς” φώναζαν τις προάλλες ρυθμικά και εξάλλα οι φιλαθλοι του Ολυμπιακού στον αγώνα με τον ΠΑΟΚ στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Και εγώ που παρακολουθούσα τον αγώνα από την τηλεόραση, άκουγα τον εκφωνητή να περιγράφει τις φάσεις: Τόμιτς, Μπέρι, Πάσπαλιε, Τάρλατς και Σιγάλας. Ελληνικό μπάσκετ με έναν Έλληνα στην πεντάδα! Ο Πειραιάς δηλαδή “γαμάει” με μισθοφόρους; Το ίδιο και η Θεσσαλονίκη; Και η Λεωφόρος; Και τα καλύτερα παιδιά μας στον πάγκο. Με την ελπίδα να φορτωθεί κανένας αμυντικός με φάουλ για να μπουνε έστω για 2-3 λεπτά στο παιχνίδι. Και έτσι κάθε φορά που μια ομάδα θα εξορμά στην Ευρώπη για την κατάκτηση κάποιου τίτλου, η προσπάθεια θα στηρίζεται σε σταυροφόρους απ' όλες τις φυλές.

Ρεμπετάδικα και μικρά μαγαζιά σε πλήρη άνθηση

Όσο μεγάλωναν τα μαγαζιά τόσο κρύωνε το περιβάλλον. Έτσι δεν άργησε η ώρα που η ζεστασιά των μικρών μαγαζιών τράβηξε ξανά τους ανθρώπους που αισθάνονται καλύτερα σ' ένα χώρο όπου δεν αποτελούν μια σταγόνα απρόσωπη, όπου η επαφή με τον καλλιτέχνη είναι πιο κοντινή κι όπου τα προγράμματα δεν είναι τόσο τυποποιημένα όσο στα μεγάλης χωρητικότητας κέντρα διασκέδασης.

Η ανάγκη αυτή σε συνδυασμό με τις καλύτερες ακουστικές συνθήκες (δεν χρειάζονται μεγάλες εγκαταστάσεις) και τη στήριξη σε δοκιμασμένο ρεπερτόριο, που δεν φουσκώνει και ξεφουσκώνει σε μια βδομάδα, ευνόησε τη λειτουργία στεκιών με 70, 150 και 200 καρέκλες.

Έτσι, έχουμε, με εναλλασσόμενο πρόγραμμα το "Τσάι στη Σαχάρα", το "Καφέ-Παράσταση", το "Καφεθέατρο", το "Μετρό", το "Εναλλάξ" κ.ά. (το "Ραβάναστρον" έκλεισε γιατί ο ιδιοκτήτης του ζητούσε εξωφρενική αύξηση του ενοικίου) και με σταθερό πρόγραμμα τα ρεμπετάδικα που, τα

τελευταία χρόνια, πολλαπλασιάστηκαν στο κέντρο και τις συνοικίες. Εκτός από τα παλαιά και πιο γνωστά, όπως είναι το "Ταξίμι", η "Φραγκοσυριανή" κ.ά., και αρκετά που άνοιξαν τα τελευταία χρόνια, όπως η "Αλεξανδριανή", "Η στοά των αθανάτων", η "Παλιά Μαρκίζα", το "Ρεπορτάζ", τα "9/8" κ.ά., φέτος προστέθηκαν το "Πάλκο" απέναντι από τον ΟΤΕ στην Πατησίων και το "Ντουζένι" στου Μακρυγιάννη. Στην ίδια περιοχή, που γίνεται πιάτσα, ετοιμάζεται κι ένα άλλο μαγαζί στον καταπληκτικό χώρο που στέγαζε για πολλές δεκαετίες τον "Οίκο επίπλων Φιλιππάκη", ένα από τα πιο γνωστά ξυλουργεία-επιπλοποιεία της Αθήνας, στο πάλκο του οποίου θα κάθονται ο γνωστός μας από την πρώτη Ρεμπέτικη Κομπανία Δημήτρης Κοντογιάννης, η γλυκύτατη Μελίνα Κανά από τη Θεσσαλονίκη και - για πρώτη φορά στην Αθήνα, από το στέκι του στο Δίστομο - ο περίφημος "Κακούργος"!

Λίγο πιο έξω από το κέντρο λειτουργούν κι άλλα πολλά μαγαζιά, όπως το "Στέκι" στην Καλλιθέα, η "Ζαΐρα" στο Παγκράτι, "Τα μπλε παράθυρα" στην πλατεία Κολιάτσου, το "Ποντίκι" στην Κυψέλη και άλλα με λαϊκά και ρεμπέτικα τραγούδια.

Η δημιουργία τόσων πολλών κέντρων μουσικής και διασκέδασης έφερε στο προσκήνιο νέους μουσικούς που παίζουν πολύ καλά τα απαραίτητα όργανα της λαϊκής μας μουσικής. Νέοι μπουζουξήδες και κιθαρίστες, αλλά και σαντουριτζήδες και ουτίστες, δίπλα σε καταξιωμένους συναδέλφους που βρήκαν καταφύγιο σ' αυτά τα μαγαζιά, αηδιασμένοι από τα βαλσαμωμένα πάλκα της παραλίας.

Ένα επίσης σημαντικό στοιχείο είναι ότι η πελατεία τους αποτελείται κυρίως από νέους, αλλά και παρέες

Μαζί το καλοκαίρι στο Θέατρο Συκεών, στη Θεσσαλονίκη, ο Τάκης Μπίνης και η Μαριώ σε διαφορετικά μαγαζιά στην Αθήνα, το χειμώνα.

κάθε ηλικίας που θέλουν ν' ακούσουν ωραία τραγούδια και αναζητούν ατμόσφαιρα.

Όμως με τα πολλά μαγαζιά υπάρχει και ο κίνδυνος να διασπαστούν οι καλλιτεχνικές δυνάμεις και να μην επαρκεί η πελατεία για να τα στηρίξει όλα σε καθημερινή βάση. Αν δε, ανέβουν πολύ και οι αμοιβές από τις "φίρμες" του χώρου και συμπαρασύρουν τις τιμές της ελάχιστης κατανάλωσης, σε εποχή οικονομικής στενότητας, η χρονιά δεν θα είναι τόσο ανθηρή και το μέλλον θα καταστεί αβέβαιο, έστω κι αν ένα-δυο μαγαζιά πάνε καλύτερα από τα άλλα.

Με μια μικρή βόλτα λοιπόν, έχουμε και λέμε:

ΤΑΞΙΜΙ Ο Τάκης Μπίνης, από τους μεγάλους τραγουδιστές του λαϊκού τραγουδιού με δεκάδες προσωπικές επιτυχίες, μαζί με τον Βαγγέλη Κορακάκη που παρουσιάζει κλασικά

κομμάτια αλλά και ορισμένα από τα πολύ αξιολογα δικά του.

ΝΤΟΥΖΕΝΙ Η νέα έδρα του Μπάμπη Γκολέ, που σήμερα θεωρείται αυθεντία στο συμυριορεμπέτικο τραγούδι.

ΣΤΟΑ ΤΩΝ ΑΘΑΝΑΤΩΝ Το χειμωνιάτικο στέκι του Σκοπελίτη Γιώργη Εηνητάρη, που ενισχύεται από το Θεσσαλονικιό ΧονδροΝάκο (που αυτός "πρωτοάνοιξε" με μεγάλη επιτυχία τη "Στοά") και το βετεράνο Κούλη Σκαρπέλη.

ΦΡΑΓΚΟΣΥΡΙΑΝΗ Από τα πρώτα ρεμπεταδίκια, στα Εξάρχεια, που επιμένει μέχρι σήμερα στο κλασικό ύφος. Ο Μανώλης Αργυρόπουλος έχει μαζί του την Κωνσταντία και τη Τζένη Γιαννοπούλου, με το Νίκο Κράλη στο μπουζούκι.

ΠΑΛΚΟ Σε δύο πολύ δυνατά ονόματα στηρίζεται το καινούργιο μαγαζί. Στον ώριμο Στέλιο Βαμβακάρη

που θεωρείται σήμερα και ως ένας από τους καλύτερους μπουζουξήδες και τη μπριόζα Μαριώ από τη Θεσσαλονίκη.

9/8 Με βάση τον ακμαιότατο Μιχάλη Γενίτσαρη, το καλαισθητό υπόγειο της λεωφόρου Αλεξάνδρας, έχει ένα πλούσιο πρόγραμμα με τη Χαρά Πομώνη, το Χρήστο Καρακώστα και την αγέραστη Άννα Χρυσάφη. Στο μπουζούκι ο δεξιοτέχνης Χρήστος Κωνσταντίνου.

ΠΑΛΙΑ ΜΑΡΚΙΖΑ Ένα από τα πιο ωραία μαγαζιά, που μας ξενυχτάει με το Νίκο Μπιταγιάλα, τη Νίκη Τράμπα, τον Κώστα Τσιάντα και τον Τάκη Θωμά, μέχρι πρωίας.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ Η μεγάλη Σωτηρία Μπέλλου πλαισιώνεται από τον Μπάμπη Τσέρτο, τη Θεοδωσία Στίγκα και τον Κώστα Κουκουλίνη.

ΜΠΟΕΜΙΣΣΑ Το Νίκο Παπαδάκη στο μπουζούκι και το Θανάση Σύρο

στο ρυθμό του
ζεϊμπέκικου

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΕΝΙΤΣΑΡΗΣ
ΑΝΝΑ ΧΡΥΣΑΦΗ

ΧΑΡΑ ΠΟΜΩΝΗ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΙΑΛΑΜΑ

σολίστ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Λεωφ. Αλεξάνδρας 40
(δίπλα στο Θέατρο Παρκ)
Κρατήσεις : 8235841

ΦΡΑΓΚΟΣΥΡΙΑΝΗ

ΝΤΟΥΖΕΝΙ
ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΑ ΠΟΜΩΝΗ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΕΡΛΕΝΤΕΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

μπουζούκι
κιθάρα
ακορντεόν

ΑΡΑΧΩΒΗΣ & ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ (Τηλ: 3600693)

Ο περίφημος "Κακούργος" κατεβαίνει στο Μακρυγιάννη!

στην κιθάρα συναντήσαμε στο ζεστό στέκι των Εξαρχείων.

ΚΑΒΟΥΡΑΣ Με πιο "ανοιχτό" ρεπερτόριο, την Ανθούλα Μίχου, τον Κώστα Γιωργάκη, το Σπύρο Βάση και τ' άλλα παιδιά, συγκεντρώνει πολύ φοιτητόκοσμο της περιοχής.

ΑΝΗΦΟΡΙ Έδρα της Πειραιώτικης Κομπανίας που αυτόν τον καιρό ετοιμάζει το δίσκο της με παλιά και καινούργια τραγούδια.

ΟΝΤΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ Πρωταγωνιστεί η Κωνσταντίνα. Κάθε Τρίτη αφιέρωμα στο συμριναίικο τραγούδι με τη συμμετοχή του Καρατάσου και του Αντώνη Απέργη.

ΜΙΝΟΡΕ Με νεαρόκοσμο δουλεύει κι αυτό το στέκι πίσω από το αρχαιολογικό μουσείο. Στο πάγκο του είναι ο δοκιμασμένος Χρήστος Στυλιανέας με το Νίκο Στεφανάκη στο μπουζούκι.

ΑΣΤΡΟΦΕΓΓΙΑ Στον Άγιο Λουκά πρωταγωνιστεί ο Γιάννης Λεμπέσης, με ένα πολύ πλούσιο ρεπερτόριο από παλιά και καινούργια τραγούδια, στα οποία συμπεριλαμβάνει μια επιλογή από τους δίσκους του. Μαζί του στο μπουζούκι ο Γιάννης Παπαβασιλείου.

ΤΟ ΣΤΕΚΙ Με τη δική του κομπανία λειτουργεί κοντά στο γήπεδο της Καλλιθέας εδώ και πολλά χρόνια. Φέτος φιλοξενεί και το σπουδαίο μπουζουξή Ιορδάνη Τσομιδή.

Άλλοι χώροι:

ΣΦΙΓΓΑ Η Βούλα Σαββίδη, ο Βασίλης Παϊτέρης, οι Οπισθοδρομικοί, η Χρυσούλα Χριστοπούλου και η Αρετή Μπέλλου στους διασκεδαστικούς "δρόμους του ρεμπέτικου και τον ήχο του λαϊκού τραγουδιού".

ΔΙΑΣ Η Αθηναϊκή Κομπανία, ο Μάνος Παπαδάκης και η Έλενα Γιαννακάκη συνθέτουν ένα πολύ καλό σχήμα, που δεν είναι μόνο για χορούς.

ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ Τα Παιδιά από την Πάτρα, με καινούργιο δίσκο, παραμένουν στη Φωκίωνος Νέγρη.

ΑΥΛΑΙΑ Η σημαντική φυσιογνωμία του Τάκη Σούκα ξεχωρίζει σ' ένα σχήμα που καλύπτει λαϊκά και νεοκυματικά: Θ. Κομνηνός, Μ. Βιολάρης, Κ. Χωματά, Π. Αστεριάδη κ. ά..

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ Φιλοξενεί τον άφθαρτο Βαγγέλη Περπιτιάδη και το Δημήτρη Τσαουσάκη του Προδρόμου.

Καλή διασκέδαση!

Ο κ. Σπύρος Μήλιας, δημοσιογράφος του "Αργειακού Βήματος", μας έστειλε ένα μικρό ποίημα του αφιερωμένο στον πρόωρα χαμένο αγαπημένο μας φίλο και συνεργάτη Χρήστο Βακαλόπουλο, σκηνοθέτη μεταξύ άλλων της ταινίας "Παρακαλώ γυναίκες μην κλαίτε".

ΜΝΗΜΗ ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

*Δεν είναι ο γάμος η χαρά
δεν είν' το πανηγύρι
κάποτες είναι κι η θανά
της μοίρας το χατίρι.*

*Στη θύμησή μου πάντοτε
τραγούδια να μου λέτε.
Παρακαλώ γυναίκες
μην κλαίτε...*

Σπύρος Μήλιας
1/2/1993

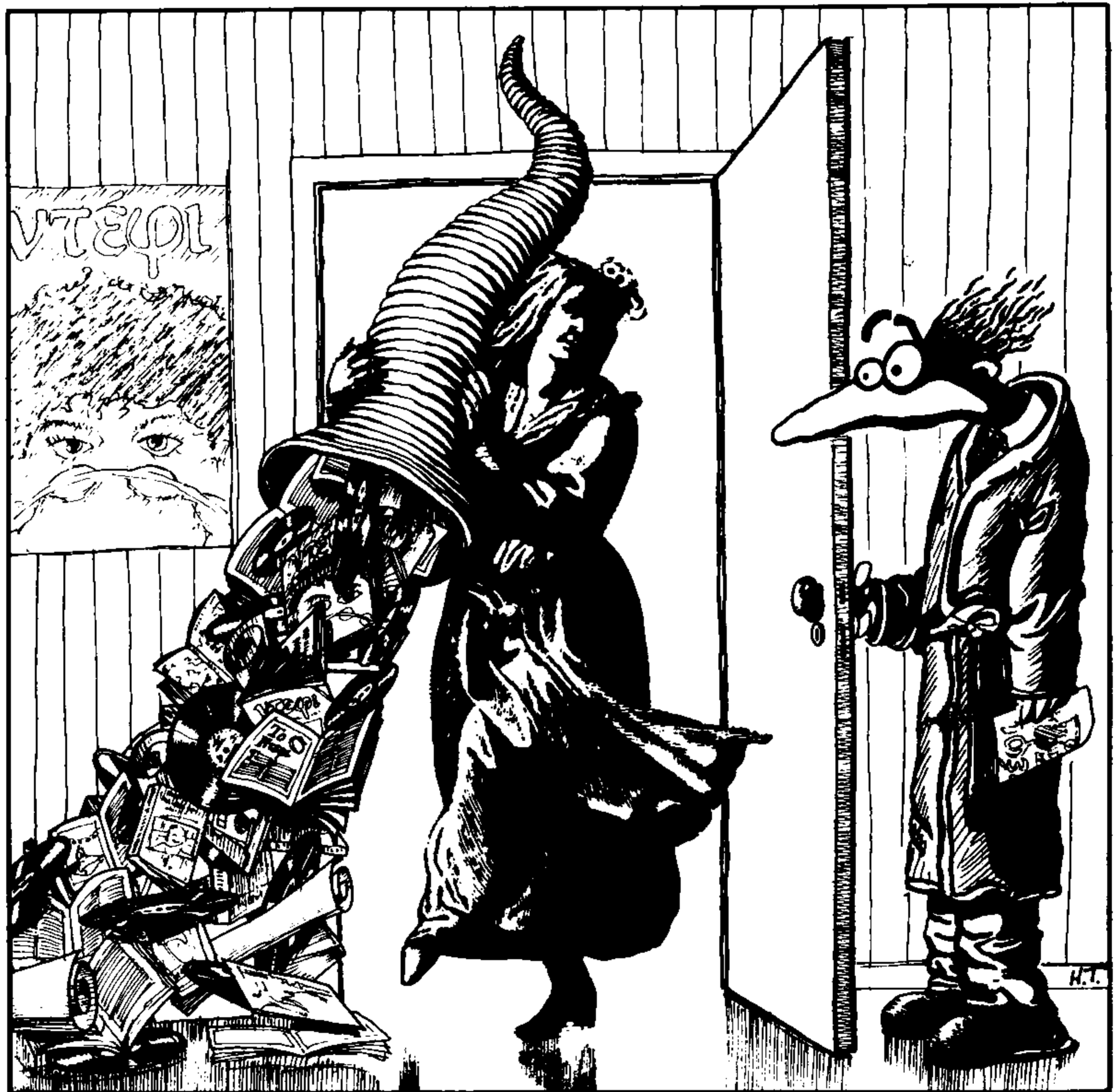
Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Από το επόμενο τεύχος θα φιλοξενοούνται και οι επιστολές των αναγνωστών μας.

ΝΤΕΨΙ

Το περιοδικό για το τραγούδι

και δίσκους και συναυλίες και σινεμά και βιβλία και βίντεο
και τηλεόραση και χιλιάδες άλλα ελληνικά θέματα

Γραφτείτε συνδρομητές για 12 τεύχη

ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ (12.000 ΔΡΧ.)

ΗΠΑ (\$60), ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ (\$ ΑΥΣΤΡ. 96), ΕΥΡΩΠΗ (ECU50, DM94, FR335, £39, \$55)

Όνομα

Διεύθυνση

Χώρα Τηλέφωνο

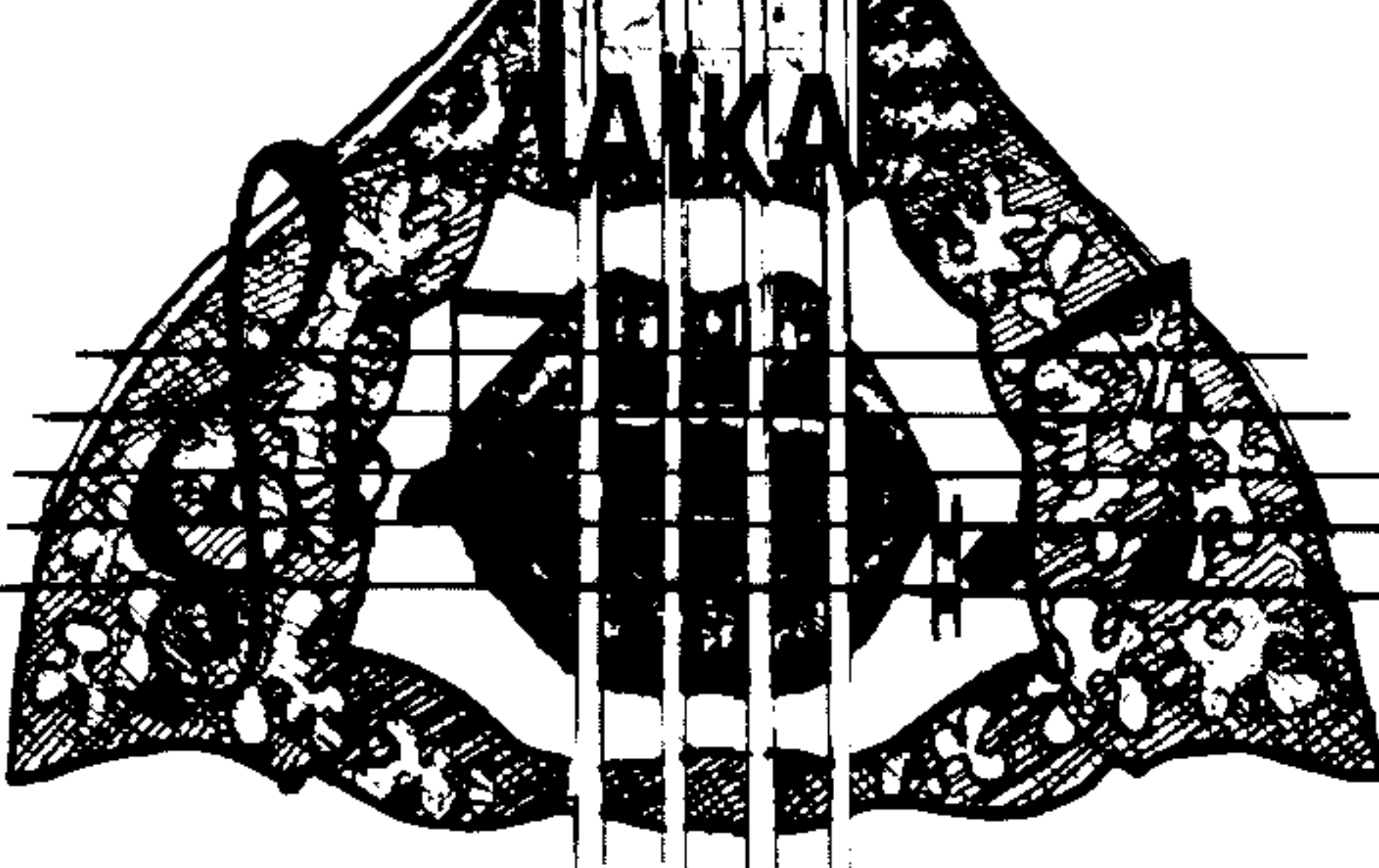
Εμβάσματα: Σ. Ελληνιάδης • Σόλωνος 85 • Αθήνα 106 79 • Τηλ. 3629569

Στου Χαροκόπου και στην Καλλιθέα

ΤΟ ΣΤΕΚΙ

ΚΑΛΥΨΟΥΣ 45 (ΤΗΛ: 9524.515)

ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
ΣΜΥΡΝΕΚΑ

ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ

ΙΟΡΔΑΝΗΣ
ΤΣΟΜΙΔΗΣ

Συμμετέχει ο
**ΙΟΡΔΑΝΗΣ
ΤΣΟΜΙΔΗΣ**

Συντροφιά με εκλεκτούς μεζέδες και 30 είδη κρασιών
(πλήσιον Γηπέδου Καλλιθέας & κιν/φου ΚΑΛΥΨΩ)

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΠΕΜΠΤΗ ΕΩΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ,
ΓΙΟΡΤΕΣ & ΑΡΓΙΕΣ

Καλή Βραδιά

Οι Δοκλειοί Παίτες

Νίκος ΣΤΑΥΛΙΑ
Κώστας ΣΕΙΛΑΝΤΑΣ
ΧΑΡΟΥΛΑ
Καλλιόπη ΜΑΡΙΑΜΟΡΦΟΥ
Βαγγέλης ΓΚΙΝΗΣ
οι παραδοσιακοί
ΠΑΙΤΕΣ ΜΠΕΛΑΓΙΑΝΝΟΣ

ΕΜΕΣ ΔΟΚΛΕΟΥΣ & ΠΡΟΚΛΕΟΥ 41
ΓΙΑ ΒΑΡΝΑΒΑ, ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΗΛ.: 7525.074, 7015.757

Η δισκογραφική εταιρία
HIGH MUSIC
 σας παρουσιάζει

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ
Εγώ είμαι του λαού παιδί

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Είδες

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΛΗΜΕΡΗΣ
Εύκολο είναι

ΣΤΑΘΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Επείγον περιστατικό

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΛΑΚΟΥΜΑΝΟΣ
Θα με χρειαστείς

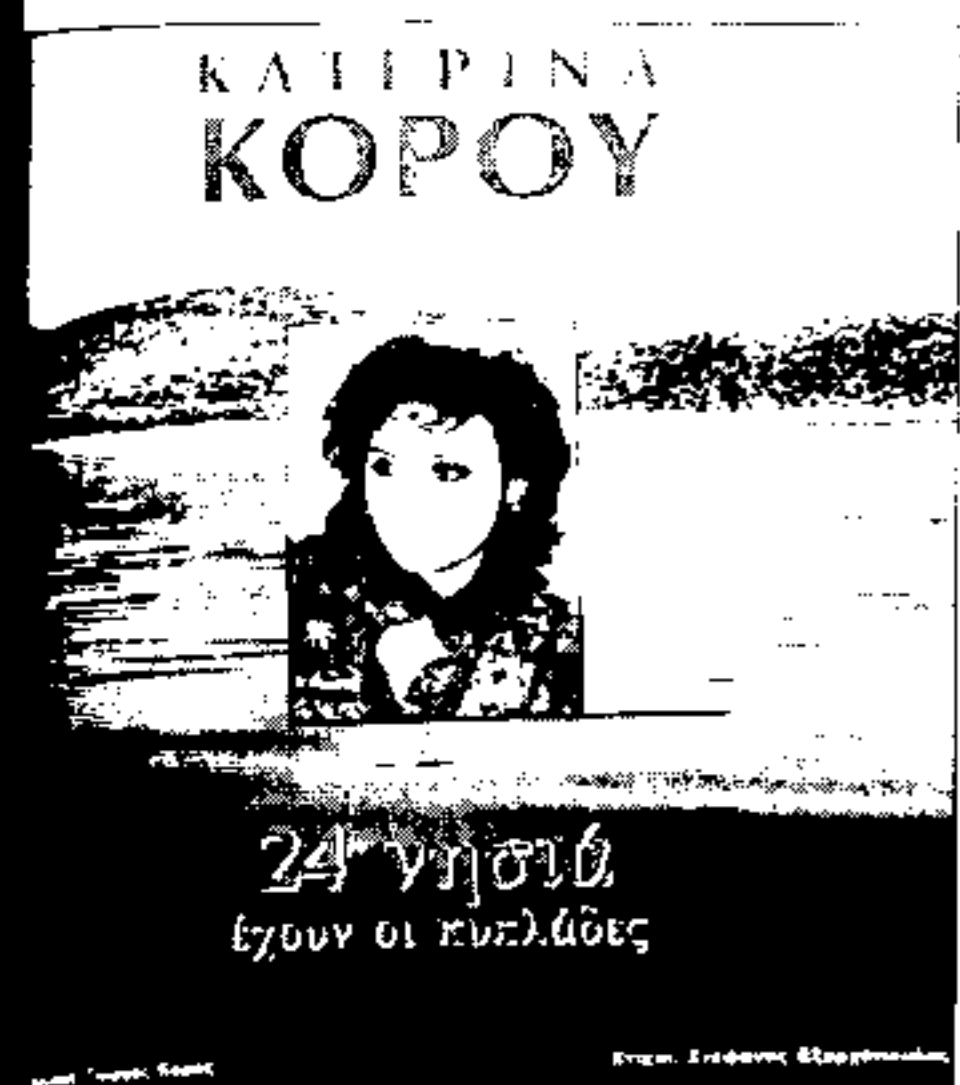
ΤΖΟ ΟΥΪΛΙΑΣ
Είναι ... χαι

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΕΡΜΠΟΣ
Το προαισθάνομαι

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΡΥΠΑΡΗ
Ιδιαίτερα μαθήματα

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ
24 νησιά έχουν οι Κυκλάδες

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Μεσοπέλαγα

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΕΛΙΕΡΗΣ
Βοτσαλάκια και κοχύλια

Επίσης κυκλοφορούν :

ΜΑΡΙΑ ΔΗΜΑ
 Απ' το Αιγαίο πέλαγος
ΜΑΚΗΣ ΔΑΝΤΙΛΗΣ
 Προκαθείς
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΗΣ
 Χίλιες φορές παράνομος
ΘΩΜΑΣ ΚΟΛΑΣΗΣ
 Τα σφηνάκια
ΠΑΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
 Κερνάω απόγε ένα μπουκάλι
ΣΠΥΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
 Ο παράνομος δεσμός μας

HIGH MUSIC Πατησίων 335 & Σαρανταπόρου 1, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 21.11.400

η ΣΙΝΑΣΟΣ

και η LYRA

παρουσιάζουν

ΜΕΡΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

1922 - 1992

ΣΤΗ ΑΚΡΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΕΡΕΣ ΑΣΙΑΣ, ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΣΙΝΑΣΟΣ LYRA

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΙΣ ΑΚΡΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ

ΣΙΝΑΣΟΣ LYRA

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ 1850-1934

ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ

ΣΙΝΑΣΟΣ LYRA

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ 1850-1934 (Μ. ΑΣΙΑ, ΕΛΛΑΔΑ, ΑΜΕΡΙΚΗ)

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ 1935-1955

ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ, ΕΣΣΕΚΙΑΣ

ΣΙΝΑΣΟΣ LYRA

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ 1935-1955 (ΠΕΙΡΑΙΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ - ΤΣΟΛΑΚΗΣ - ΚΑΒΟΥΡΗΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΕΥΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
 ΚΑΡΑΦΩΝΟΣ - ΣΤΑΘΗΣ ΚΟΥΛΑΣ
 ΚΟΥΛΑΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
 ΚΟΥΛΑΣΙΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ΛΑΙΚΗΣ
 ΛΕΜΠΕΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
 ΛΗΔΑ
 ΜΑΚΡΗΣ ΗΛΙΑΣ
 ΜΑΡΙΟ
 ΜΠΙΝΙΑΡΗΣ ΤΑΚΗΣ
 ΜΠΙΘΙΚΩΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
 ΜΠΛΑΝΣ ΜΠΕΜΠΑ
 ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΝΟΡΜΑ ΡΙΑ
 ΞΕΝΑΚΗ ΠΕΝΥ
 ΞΙΝΤΑΡΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΞΥΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
 ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ
 ΠΑΝΤΕΛΕΩΝ - ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΖΗ ΒΑΣΩ
 ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
 ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
 ΠΕΡΠΙΝΙΑΔΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
 ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
 ΣΑΡΡΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΣΙΚΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
 ΣΟΥΚΑΣ ΤΑΚΗΣ
 ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
 ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
 ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΔΩΝ
 ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
 ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΠΟΝΤΙΩΝ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΑΙ-ΚΟΜΝΗΝΟΙ"
 ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΕΧΝΑΖ
 ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΚΥΡΙΑΝΩΝ
 ΤΑΜΠΟΥΡΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
 ΤΑΝΑΓΡΗ ΜΕΛΙΝΑ
 ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
 ΤΣΑΟΥΣΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 ΧΟΝΔΡΟΝΑΚΟΣ (ΚΙΟΥΠΡΟΥΛΗΣ ΝΑΚΟΣ)
 ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ
 ΨΑΡΙΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 κ.ά..

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΙΝΑΣΟΣ LYRA

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΕΝΤΕΧΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΙΝΑΣΟΣ LYRA

ΕΝΤΕΧΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΙΝΑΣΟΣ LYRA

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σε λίγο
κυκλοφορούν:

• ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ '55-'65

• ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΛΑΪΚΟ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ

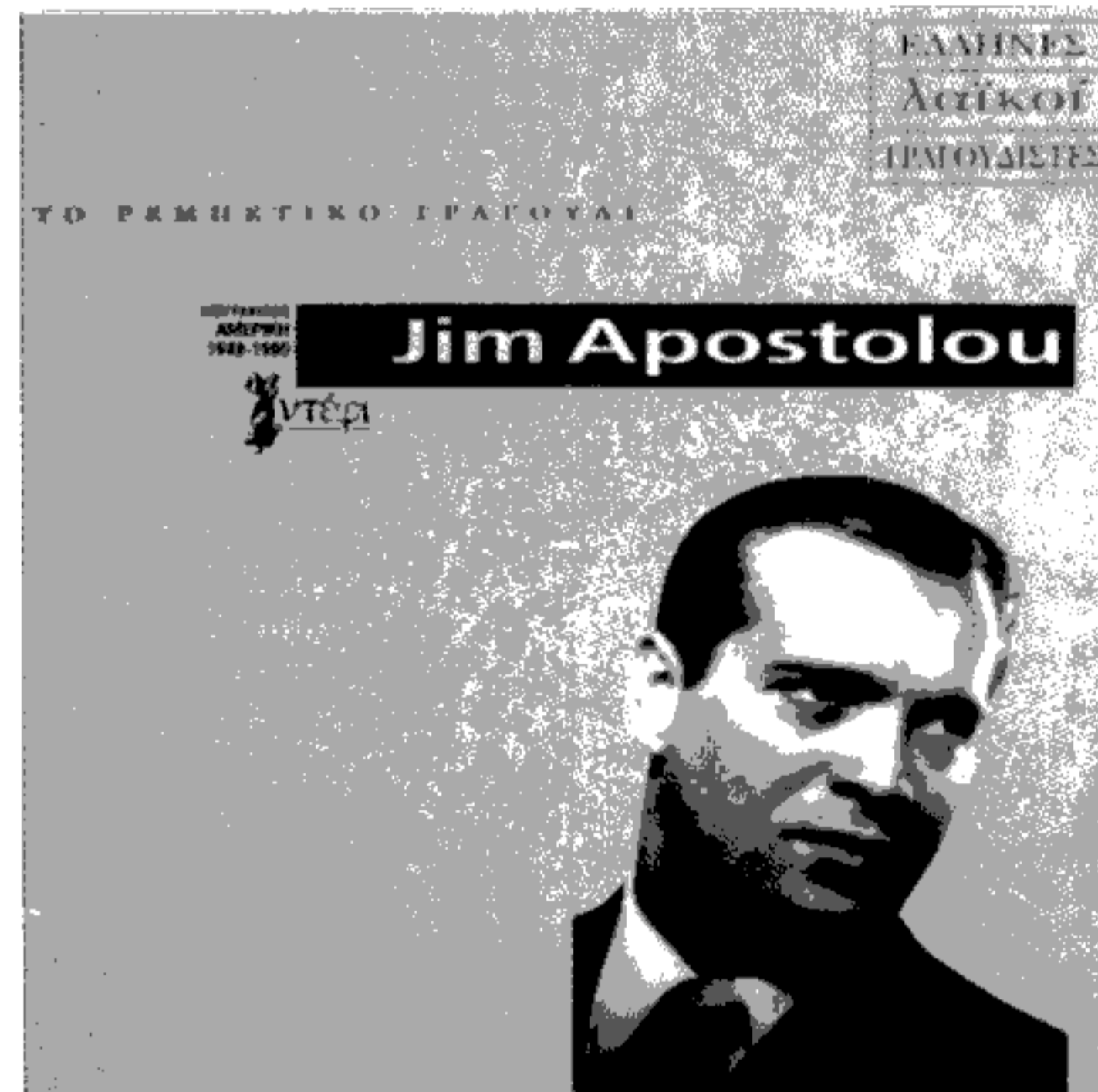
ΤΟ

παρουσιάζει

ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ
Στο δρόμο του Μάρκου

JIM APOSTOΛΟΥ
Πηχογραφήσεις στην Αμερική

ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ
Αρχόντισσα του λιμανιού

ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
Κρυστάλλινες νύχτες

τέσσερις ελληνικές όψεις

Από τα καλά καταστήματα δίσκων
και το Ντέφι (τηλ.: 3629.569, φαξ:3641.334)